

ส่วนที่ ๒

ยุทธศาสตร์การพัฒนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

๑.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๘๐)

วิสัยทัศน์ประเทศไทย ๒๕๘๐

“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เพื่อสนองตอบต่อผลประโยชน์แห่งชาติ อันได้แก่ การมีเอกราช อธิปไตย การดำรงอยู่อย่างมั่นคง และยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติและประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุขเป็นปึกแผ่น มีความมั่นคงทางสังคมท่ามกลางพหุสังคมและการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ ความเจริญเติบโตของชาติ ความเป็นธรรมและความอยู่ดีมีสุขของประชาชน ความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงทางพลังงานและอาหาร ความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศ และการอยู่ร่วมกันอย่างสันติประสานสอดคล้องกันด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรี

๑. ความมั่นคง

๑.๑ การมีความมั่นคงปลอดภัยจากภัยและการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศและมีความมั่นคงในทุกมิติ ทั้งมิติเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อมและการเมือง

๑.๒ ประเทศมีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย

๑.๓ สังคมมีความปรองดองและความสามัคคี ประชาชนมีความมั่นคงในชีวิต มีงานและรายได้ที่มั่นคง มีงานและรายได้มั่นคง มีที่อยู่อาศัยและความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน

๑.๔ ความมั่นคงของอาหาร พลังงานและน้ำ

๒. ความมั่นคง

๒.๑ ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง ยกกระดับเข้าสู่กลุ่มประเทศรายได้สูง ความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลง ประชากรได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียม

๒.๒ เศรษฐกิจมีความสามารถในการแข่งขันสูง สร้างเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคต และเป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาค ทั้งการคมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุน

๒.๓ มีความสมบูรณ์ในทุนที่จะสามารถสร้างการพัฒนาต่อเนื่อง อาทิ ทุนมนุษย์ ทุนทางปัญญา ทุนทางการเงิน และทุนอื่นๆ

๓. ความยั่งยืน

๓.๑ การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญรายได้ และคุณภาพชีวิตของประชาชนอย่างต่อเนื่องโดยไม่ใช้ทรัพยากรธรรมชาติเกินพอดี ไม่สร้างมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อม

๓.๒ มีการผลิตและการบริโภคเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและสอดคล้องกับกฎระเบียบของประชาคมโลก

๓.๓ คนมีความรับผิดชอบต่อสังคม มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืน ทุกภาคส่วนในสังคมยึดถือและปฏิบัติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

ยุทธศาสตร์ ๖ ยุทธศาสตร์ และกรอบแนวทางที่สำคัญของยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี

ยุทธศาสตร์	กรอบแนวทางที่สำคัญ
๑.ด้านความมั่นคง	(๑)เสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักและการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข (๒)ปฏิรูปกลไกการบริหารประเทศและพัฒนาความมั่นคงทางการเมือง จัดคอร์รัปชัน สร้างความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม (๓)การรักษาความมั่นคงภายในและความสงบเรียบร้อยภายใน ตลอดจนการบริหารจัดการความมั่นคงชายแดนและชายฝั่งทะเล (๔)การพัฒนาระบบ กลไก มาตรการและความร่วมมือระหว่างประเทศ ทุกระดับ และรักษาคุณภาพความสัมพันธ์กับประเทศมหาอำนาจ เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาคความมั่นคงรูปแบบใหม่ (๕)การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการป้องกันประเทศ การรักษาความสงบเรียบร้อยภายในประเทศ สร้างความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านและมิตรประเทศ (๖)การพัฒนากระบวนการเตรียมพร้อมแห่งชาติและระบบบริหารจัดการภัยพิบัติ รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม (๗)การปรับกระบวนการทำงานของกลไกที่เกี่ยวข้องจากแนวตั้งสู่แนวระนาบมากขึ้น
๒.ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน	(๑)การพัฒนาสมรรถนะทางเศรษฐกิจ ส่งเสริมการค้า การลงทุน พัฒนาสู่ชาติการค้า (๒)การพัฒนาภาคการผลิตและบริการ เสริมสร้างฐานการผลิตเข้มแข็ง ยั่งยืน และส่งเสริมเกษตรกรรายย่อยสู่เกษตรยั่งยืนเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (๓)การพัฒนาผู้ประกอบการและเศรษฐกิจชุมชน พัฒนาทักษะผู้ประกอบการ ยกระดับผลิตภาพแรงงานและพัฒนา SMEs สู่สากล (๔)การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษและเมือง พัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน และพัฒนาระบบเมืองศูนย์กลางความเจริญ (๕)การลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการขนส่ง ความมั่นคงและพลังงาน ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ และการวิจัยและพัฒนา (๖)การเชื่อมโยงกับภูมิภาคและเศรษฐกิจโลก สร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนา กับนานาชาติประเทศ ส่งเสริมให้ไทยเป็นฐานของการประกอบธุรกิจ ส่งเสริมความร่วมมือกับภูมิภาคและนานาชาติในการสร้างความมั่นคงด้านพลังงาน อาหาร สิ่งแวดล้อม และการบริหารจัดการภัยพิบัติ ส่งเสริมบทบาทการเป็นผู้ประสานประโยชน์ในการเชื่อมโยงและสร้างความสมดุลของความสัมพันธ์ของประเทศไทยกับกลุ่มอำนาจทางเศรษฐกิจต่างๆ เพิ่มบทบาทและการมีส่วนร่วมของไทยในองค์การระหว่างประเทศในการผลักดันการพัฒนาในอนุภูมิภาคและภูมิภาค สนับสนุนการเปิดการค้าเสรี และสร้างองค์ความรู้ด้านการต่างประเทศ ต่อส่วนต่างๆ และสาธารณชนไทย

ยุทธศาสตร์	กรอบแนวทางที่สำคัญ
๓.ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์	(๑)พัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต (๒)การยกระดับการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพเท่าเทียมและทั่วถึง (๓)ปลูกฝังระเบียบวินัย คุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมที่พึงประสงค์ (๔)การสร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดี (๕)การสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทย
๔.ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคทางสังคม	(๑)สร้างความมั่นคงและการลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคม (๒)พัฒนาระบบบริการและระบบบริหารจัดการสุขภาพ (๓)มีสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีวิตในสังคมสูงวัย (๔)สร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคม ทunesทางวัฒนธรรมและความเข้มแข็งของชุมชน (๕)พัฒนาการสื่อสารมวลชนให้เป็นกลไกในการสนับสนุนการพัฒนา
๕.ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	(๑)จัดระบบอนุรักษ์ พื้นฟูและป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ (๒)วางระบบบริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพทั้ง ๒๕ กลุ่มน้ำ เน้นการปรับระบบการบริหารจัดการอุทกภัยอย่างบูรณาการ (๓)การพัฒนาและใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (๔)การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศน์และเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (๕)การร่วมลดปัญหาโลกร้อนและปรับตัวให้พร้อมกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (๖)การใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์และนโยบายการคลังเพื่อสิ่งแวดล้อม
๖.ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ	(๑)การปรับปรุงโครงสร้าง บทบาท ภารกิจของหน่วยงานภาครัฐ ให้มีขนาดที่เหมาะสม (๒)การวางระบบบริหารราชการแบบบูรณาการ (๓)การพัฒนากระบวนการจัดการกำลังคนและพัฒนาบุคลากรภาครัฐ (๔)การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ (๕)การปรับปรุงกฎหมายและระเบียบต่าง ๆ (๖)ให้ทันสมัย เป็นธรรมและเป็นสากล (๗)พัฒนาระบบการให้บริการประชาชนของหน่วยงานภาครัฐ (๘)ปรับปรุงการบริหารจัดการรายได้และรายจ่ายของภาครัฐ

๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

๑.๒.๑ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔)

ยึดหลักการ

“ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง การพัฒนาที่ยั่งยืน คนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา”

❖ ประเด็นการพัฒนาหลักที่สำคัญในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ มีทั้งหมด ๒๐ ประเด็น ดังนี้

๑. การพัฒนานวัตกรรมและการนำมาใช้ขับเคลื่อนการพัฒนาในทุกมิติ เพื่อยกระดับศักยภาพของประเทศ

๒. การส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี และนวัตกรรม

๓. การเตรียมพร้อมด้านกำลังคนและการเสริมสร้างศักยภาพของประชากรในทุกช่วงวัย มุ่งเน้นการยกระดับคุณภาพทุนมนุษย์ของประเทศ

๔. การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำ

๕. การปรับโครงสร้างการผลิตและการสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจในแต่ละช่วงของห่วงโซ่มูลค่า

๖. การปรับระบบการผลิตการเกษตรให้สอดคล้องกับพันธกรณีในด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และศักยภาพของพื้นที่

๗. การเพิ่มศักยภาพฐานการผลิตและบริการเดิมที่มีศักยภาพในปัจจุบันให้ต่อยอดไปสู่ฐานการผลิตและบริการที่เทคโนโลยีที่เข้มข้นและมีนวัตกรรมมากขึ้น ควบคู่กับการวางรากฐานเพื่อสร้างและพัฒนาภาคการผลิตและบริการสำหรับอนาคต

๘. การส่งเสริมสร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจกระแสใหม่

๙. การสร้างขีดความสามารถในแข่งขันของธุรกิจบริการและการท่องเที่ยวที่มีศักยภาพให้เติบโตและสนับสนุนภาคการเกษตร

๑๐. การสร้างความเชื่อมโยงระหว่างภาคการผลิต

๑๑. การพัฒนาวิสาหกิจขนาดย่อม ขนาดเล็กและขนาดกลาง วิสาหกิจชุมชน และวิสาหกิจเพื่อสังคม

๑๒. การสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและยกระดับคุณภาพสิ่งแวดล้อม

๑๓. การฟื้นฟูพื้นฐานด้านความมั่นคงที่เป็นปัจจัยสำคัญต่อการพัฒนาทางเศรษฐกิจ และสังคมของประเทศ

๑๔. การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพฤติดมิชอบและการสร้างธรรมาภิบาลในสังคมไทย

๑๕. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ของประเทศเพื่อขยายขีดความสามารถและพัฒนาคุณภาพการให้บริการเพื่อรองรับการขยายตัวของเมืองและพื้นที่เศรษฐกิจหลัก และส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพชีวิตของทุกกลุ่มในสังคม

๑๖. การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ

๑๗. การสร้างความร่วมมือระหว่างประเทศให้เข้มข้นและส่งผลต่อการพัฒนาอย่างเต็มที่

๑๘. การส่งเสริมการลงทุนไทยในต่างประเทศ

๑๙. การปรับปรุงภาคการเงินของไทยให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นและให้สามารถแข่งขันได้

๒๐. การปฏิรูปด้านการคลังและงบประมาณ

❖ **วัตถุประสงค์และเป้าหมายการพัฒนาในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ**

ฉบับที่ ๑๒

วัตถุประสงค์

๑. มีจริยธรรม ความรู้ความสามารถ และพัฒนาตนเองได้ต่อเนื่องตลอดชีพ

๒. มีความมั่นคง ทางเศรษฐกิจและสังคม

๓. เศรษฐกิจ เข้มแข็ง แข่งขันได้ และมีความยั่งยืน

๔. รักษาและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๕. การบริหารราชการแผ่นดินมีประสิทธิภาพ โปร่งใส ทันทสมัย และทำงานเชิงบูรณาการ

๖. กระจายความเจริญไปสู่ภูมิภาค

๗. ผลักดันให้มีความเชื่อมโยงกับประเทศต่างๆ

เป้าหมาย

- ๑.คนไทยมีคุณลักษณะ ที่มีวินัย มีทัศนคติที่ดีต่อสังคม
- ๒.ความเหลื่อมล้ำ ทางด้านรายได้ และความยากจนลดลง
- ๓.ระบบเศรษฐกิจ มีความเข้มแข็ง และแข่งขันได้
- ๔.เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- ๕.มีความมั่นคง ในเอกราชและอธิปไตย สามัคคีและเพิ่มความเชื่อมั่นของประเทศ
- ๖.มีระบบบริหารจัดการภาครัฐ ที่มีประสิทธิภาพ ทันสมัย โปร่งใส ตรวจสอบได้และมีส่วนร่วม

จากประชาชน

❖ ยุทธศาสตร์แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒

ประกอบด้วย ๑๐ ยุทธศาสตร์หลัก ดังนี้

- ๑.ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์
- ๒.ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมลดความเหลื่อมล้ำในสังคม
- ๓.ยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน
- ๔.ยุทธศาสตร์ด้านการเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน
- ๕.ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง
- ๖.ยุทธศาสตร์ด้านการเพิ่มประสิทธิภาพและธรรมาภิบาลในภาครัฐ
- ๗.ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์
- ๘.ยุทธศาสตร์ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การวิจัย และนวัตกรรม
- ๙.ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคเมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ
- ๑๐.ยุทธศาสตร์ด้านการต่างประเทศ ประเทศเพื่อนบ้าน และภูมิภาค

๑.๒.๒ ร่างแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)

ภายใต้กระแสแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น อาทิ ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีอย่างพลิกผัน การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรสู่สังคมสูงวัย และภาวะโลกร้อนจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ร่วมกับปัจจัยเร่งจากการแพร่ระบาดของโรคโควิด-๑๙ ที่ก่อให้เกิดความผันผวนของสถานการณ์ทางเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อมแก่หลายประเทศทั่วโลก รวมถึงประเทศไทยนั้น พบว่าแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว สามารถนำมาซึ่งโอกาสและความเสี่ยงที่จะช่วยผลักดันให้การพัฒนาประเทศไทยในระยะต่อไปให้เกิดผลสำเร็จ หรือเป็นอุปสรรค หน่วงรั้งการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศให้ไม่สามารถบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ ขึ้นอยู่กับ บริบทหรือศักยภาพและขีดความสามารถของประเทศในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น โดยโอกาสที่ สำหรับประเทศไทยซึ่งมีที่มาจากแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในระดับโลก พบว่ามีที่มาจากความก้าวหน้าและความแพร่หลายของเทคโนโลยีเป็นหลัก ซึ่งการสรรค์สร้างประโยชน์จากเทคโนโลยีให้เกิดเป็นโอกาสสำหรับ ประเทศไทยได้นั้น ต้องอาศัยการพัฒนาคนและระบบบริหารจัดการด้านดิจิทัลและข้อมูลสารสนเทศให้มีความ พร้อมเพื่อรองรับโอกาสที่เกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงให้กระจายลงสู่ทุกภาคส่วนอย่างทั่วถึง เท่าทัน ขณะเดียวกัน ความเสี่ยงที่คาดว่าจะส่งผลกระทบเชิงลบและเป็นความท้าทายที่สำคัญต่อประเทศไทยในการที่ จะต้องเร่งแสวงหาแนวทางในการแก้ไขรับมือ นั้น พบว่ามาจากแนวโน้มด้านการเปลี่ยนแปลงโครงสร้าง ประชากร ความเหลื่อมล้ำด้านดิจิทัล รวมถึงปัญหาสิ่งแวดล้อมและภัยธรรมชาติ ซึ่งจะบั่นทอนขีดความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ รวมถึงยังอาจเป็นเงื่อนไขท้าทายต่อมิติการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และการสร้าง ความเสมอภาคในสังคมซึ่งบริบทสถานการณ์ของประเทศไทยที่ยังมีข้อจำกัดภายในหลายประการนั้น หากไม่ได้รับ การแก้ไขอย่างเร่งด่วนอาจส่งผลกระทบต่อประเทศไทยมีความเปราะบางยิ่งขึ้นเมื่อต้องเผชิญกับความเสี่ยงต่าง ๆ ที่มีความผันผวนสูง ตลอดจนอาจพลาดโอกาสที่จะใช้ประโยชน์จากพลวัตการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นใน

การพัฒนาประเทศไปสู่เป้าหมายที่ต้องการ และส่งผลให้ประเทศไทยไม่สามารถก้าวตามโลกได้อย่างเท่าทัน นำไปสู่การสูญเสียความสามารถในการแข่งขันในระยะยาว และอาจต้องจมกับปัญหาเรื้อรังที่ฉุดรั้งความก้าวหน้าของประเทศในทุกมิติอย่างไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ เพื่อให้สามารถขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศในช่วงระยะเวลาของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ให้เกิดผลสัมฤทธิ์ในทิศทางที่จะนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ได้อย่างเป็นรูปธรรม ภายใต้เงื่อนไขความท้าทายทั้งหลายดังกล่าว จึงจำเป็นที่ประเทศจะต้องเสริมสร้างให้เกิดความเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ในระดับโครงสร้างของประเทศ บนพื้นฐานของความเข้มแข็ง สมดุล และยั่งยืน เพื่อก้าวข้ามปัญหาอุปสรรคเดิมให้ประเทศไทยมีสมรรถนะเพียงพอต่อการบริหารจัดการความเสี่ยง พร้อมทั้งเร่งเพิ่มศักยภาพในการสร้างสรรค์ประโยชน์จากโอกาสที่เกิดขึ้นได้อย่างเหมาะสมและทันทั่วถึง ทั้งนี้ การยกระดับสมรรถนะและศักยภาพของประเทศไทยในระยะยาวอันใกล้จะไม่สามารถเกิดขึ้นได้อย่างเป็นรูปธรรมหากอาศัยเพียงการมุ่งแก้ไขเฉพาะหน้าหรือการปรับเปลี่ยนแนวทางการดำเนินงานในรายละเอียดเพียงเล็กน้อย เนื่องจากการปรับตัวแบบค่อยเป็นค่อยไปจะไม่เท่าทันต่อพลวัตการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วฉับพลันในยุคปัจจุบัน อีกทั้งยังไม่เพียงพอสำหรับการรับมือกับความเสี่ยงที่อาจส่งผลกระทบที่รุนแรงและแผ่ขยายในวงกว้าง หรือทันต่อการแสวงหาโอกาสที่จะสร้างผลประโยชน์ที่ผลักดันให้ประเทศไทยสามารถบรรลุเป้าหมายในการพัฒนาภายใต้กรอบยุทธศาสตร์ชาติได้ตามกรอบระยะเวลาที่กำหนด

๑. พลิกโฉมประเทศไทยสู่เศรษฐกิจสร้างคุณค่า สังคมเดินหน้าอย่างยั่งยืน (Transformation to Hi-Value and Sustainable Thailand)

การวางกรอบทิศทางการพัฒนาประเทศในระยะของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ มีจุดประสงค์เพื่อพลิกโฉมประเทศไทย หรือ เปลี่ยนแปลงประเทศขนานใหญ่ (Thailand's Transformation) ภายใต้แนวคิด “Resilience” ซึ่งมีจุดมุ่งหมายในการลดความเปราะบาง สร้างความพร้อมในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลง สามารถปรับตัวให้อยู่รอดได้ในสภาวะวิกฤติ โดยสร้างภูมิคุ้มกันทั้งในระยะสั้นและระยะยาว เพื่อให้ประเทศสามารถเติบโตได้อย่างยั่งยืน โดยการพลิกโฉมประเทศไทยครอบคลุมตั้งแต่การเปลี่ยนแปลงในระดับโครงสร้าง นโยบาย และกลไก ในขณะเดียวกัน กรอบแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ยังมุ่งกำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศให้สอดคล้องกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ผ่านการสร้างสมดุลในการกระจายผลประโยชน์จากการพัฒนาแก่ทุกภาคส่วนเศรษฐกิจและสังคมอย่างเป็นธรรม รวมทั้งการสร้างสมดุลระหว่างความสามารถในการแข่งขันกับต่างประเทศกับความสามารถในการพึ่งตนเอง พร้อมทั้งการปรับเปลี่ยนองค์ภาพพในมิติต่าง ๆ ให้เท่าทันและสอดคล้องกับพลวัตและบริบทใหม่ของโลก โดยคำนึงถึงเงื่อนไขของสถานการณ์และทรัพยากรของประเทศ นอกจากนี้ กรอบแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ยังให้ความสำคัญกับเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน ในการเสริมสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชนทุกกลุ่ม และส่งต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ดีไปยังคนรุ่นต่อไป เพื่อให้การขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศเกิดผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติ และสอดคล้องกับแนวคิดการพัฒนาประเทศทั้งหมดตามที่กล่าวถึงข้างต้น การพลิกโฉมประเทศไทย (Thailand's Transformation) ในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ จึงมีเป้าหมายหลักเพื่อพลิกโฉมประเทศไปสู่ “เศรษฐกิจสร้างคุณค่า สังคมเดินหน้าอย่างยั่งยืน” หรือ “Hi-Value and Sustainable Thailand” โดยใช้องค์ความรู้ ความคิดสร้างสรรค์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมเป็นเครื่องมือในการขับเคลื่อนการยกระดับศักยภาพและพัฒนาประเทศในทุกมิติ เพื่อสนับสนุน เสริมสร้างการสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจและขีดความสามารถในการแข่งขัน และเพื่อส่งเสริมโอกาสและความเสมอภาคทางสังคมอย่างทั่วถึง ตลอดจนทำให้เกิดการปรับเปลี่ยนรูปแบบการผลิตและการบริโภคให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ให้เป็นไปในทิศทางที่ประเทศสามารถปรับตัวและรองรับกับการเปลี่ยนแปลงได้อย่างเท่าทัน ตลอดจนสามารถอยู่รอดและเติบโตได้อย่างต่อเนื่องในระยะยาวไปพร้อมกับการรักษาความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๒. องค์ประกอบหลักของการขับเคลื่อนประเทศสู่ “เศรษฐกิจสร้างคุณค่า สังคมเดินหน้าอย่างยั่งยืน” (Hi-Value and Sustainable Thailand)

เนื่องด้วยเป้าประสงค์ที่ต้องการให้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ทำหน้าที่ระบุทิศทางการพัฒนาประเทศที่ควรมุ่งเน้นได้อย่างชัดเจน การกำหนดกรอบแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ จึงมุ่งเน้นคัดเลือกประเด็นการพัฒนาที่มีลำดับความสำคัญสูงในการพลิกโฉมประเทศไทยสู่ Hi-Value and Sustainable Thailand ในองค์ประกอบสำคัญ ๔ ประการ ได้แก่

- ๑) เศรษฐกิจมูลค่าสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (High Value-Added Economy)
- ๒) สังคมแห่งโอกาสและความเสมอภาค (High Opportunity Society)
- ๓) วิถีชีวิตที่ยั่งยืน (Eco-Friendly Living)
- ๔) ปัจจัยสนับสนุนการพลิกโฉมประเทศ (Key Enablers for Thailand’s Transformation)

โดยภายใต้องค์ประกอบในแต่ละด้าน ได้มีการกำหนด “หมุดหมาย” (Milestones) ซึ่งเป็นการบ่งบอกถึงสิ่งที่ประเทศไทยปรารถนาจะ ‘เป็น’ มุ่งหวังจะ ‘มี’ หรือต้องการจะ ‘จัด’ ในช่วงระยะเวลา ๕ ปี ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ เพื่อสะท้อนประเด็นการพัฒนาที่มีความสำคัญต่อการพลิกโฉมประเทศสู่การเป็น Hi-Value and Sustainable Thailand ภายในปี ๒๕๗๐ โดยรายละเอียดขององค์ประกอบทั้ง ๔ ด้าน และหมุดหมาย มีดังนี้

๑) เศรษฐกิจมูลค่าสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (High Value-Added Economy)

ไทยมีความสามารถในการแข่งขันสูง บนพื้นฐานของการสร้างมูลค่าเพิ่ม จากการพัฒนาต่อยอด และใช้ประโยชน์จากองค์ความรู้ ความคิดสร้างสรรค์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม พร้อมกับการลดผลกระทบเชิงลบต่อสิ่งแวดล้อม และมีการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างมีประสิทธิภาพ โดยการปรับทิศทางการผลิตเดิมที่มีความสำคัญ แต่มีความเสี่ยงที่จะสูญเสียความสามารถในการแข่งขันในอนาคตและมีความเสี่ยงที่จะสูญเสียส่วนแบ่งทางการตลาดหรือได้รับผลกระทบเชิงลบจากกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลกหากไม่มีการปรับตัว และส่งเสริมภาคการผลิตที่ไทยมีศักยภาพสอดคล้องกับทิศทางการเปลี่ยนแปลงของโลก โดยหมุดหมายที่ประเทศต้องบรรลุให้ได้ภายในระยะ ๕ ปีของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ เพื่อให้เป้าหมายของการมี “เศรษฐกิจมูลค่าสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม” บังเกิดผลอย่างเป็นรูปธรรม ประกอบด้วย

หมุดหมายที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง

หมุดหมายที่ ๒ ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณค่าและความยั่งยืน

หมุดหมายที่ ๓ ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าของอาเซียน

หมุดหมายที่ ๔ ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง

หมุดหมายที่ ๕ ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและจุดยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค

หมุดหมายที่ ๖ ไทยเป็นฐานการผลิตอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและบริการดิจิทัลของอาเซียน

๒) สังคมแห่งโอกาสและความเสมอภาค (High Opportunity Society)

ทุกกลุ่มคนในประเทศมีโอกาสในการเลื่อนสถานะทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างเต็มศักยภาพ ประชาชนได้รับความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอ เหมาะสม ทุกภาคส่วนในสังคมมีส่วนร่วมและได้รับประโยชน์จากการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างเสมอภาค และประเทศมีความเหลื่อมล้ำลดลงในทุกมิติ โดยการใช้เทคโนโลยี ฐานข้อมูลสารสนเทศ และดิจิทัลแพลตฟอร์ม เป็นเครื่องมือในการส่งเสริมการแข่งขันที่เปิดกว้างและเป็นธรรมเพื่อลดความเหลื่อมล้ำในเชิงธุรกิจ และผลักดันให้เกิดการเพิ่มผลิตภาพและพัฒนานวัตกรรมอย่างต่อเนื่อง

การส่งเสริมกิจกรรมทางเศรษฐกิจและยกระดับคุณภาพบริการสาธารณะในเมืองหลักและท้องถิ่นต่างจังหวัด เพื่อลดความเหลื่อมล้ำในเชิงพื้นที่ตลอดจนการช่วยเหลือผู้มีรายได้น้อยด้วยโอกาสอย่างตรงกับปัญหาความต้องการ การใช้นโยบายการเงินการคลังเพื่อสนับสนุนการกระจายรายได้ และการจัดความคุ้มครองทางสังคมอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อเพิ่มพลวัตการเคลื่อนสถานะทางเศรษฐกิจและสังคม(socioeconomic mobility) ทั้งนี้ การมุ่งลดความเหลื่อมล้ำในเชิงธุรกิจ เชิงพื้นที่ และเพิ่มพลวัตการเคลื่อนสถานะทางเศรษฐกิจและสังคมดังกล่าว จะนำไปสู่การลดความเหลื่อมล้ำทางรายได้ ความมั่งคั่ง และการเข้าถึงการศึกษา สาธารณสุข และบริการสาธารณะอื่น ๆ ที่มีคุณภาพ โดยหมายความว่าต้องบรรลุในห้วงระยะเวลาของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ เพื่อผลักดันการสร้าง “สังคมแห่งโอกาสและความเสมอภาค” อย่างเป็นรูปธรรมประกอบด้วย

หมายเหตุที่ ๗ ไทยมี SMEs ที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้

หมายเหตุที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองหลักของภูมิภาคที่มีความเจริญทางเศรษฐกิจทันสมัย และน่าอยู่

หมายเหตุที่ ๙ ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และคนไทยทุกคนมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอเหมาะสม

๓) วิถีชีวิตที่ยั่งยืน (Eco-Friendly Living)

ทุกภาคส่วนในสังคมมีรูปแบบการดำเนินชีวิตและกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่เอื้อให้เกิดความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติ ระบบนิเวศ และสภาพภูมิอากาศ พร้อมทั้งสามารถรับมือและมีภูมิคุ้มกันจากสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาประสิทธิภาพของการบริหารจัดการ ทั้งการจัดการของภาครัฐและบทบาทของภาคส่วนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมถึงการประยุกต์ใช้เทคโนโลยี เพื่อมุ่งจัดการกับปัญหาที่เป็นภัยคุกคามสำคัญทั้งในประเทศไทยและในระดับโลก ซึ่งได้แก่ ปัญหาขยะ มลพิษทางน้ำ มลพิษทางอากาศ ภาวะเรือนกระจก และความเสี่ยงของภัยธรรมชาติอันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศ ด้วยการยกระดับระบบการจัดการและโครงสร้างพื้นฐานที่เกี่ยวข้อง พร้อมทั้งพัฒนาเทคโนโลยีที่มุ่งให้เกิดการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการผลิตและบริโภคให้มีความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม โดยหมายความว่าต้องบรรลุในห้วงระยะเวลาของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ เพื่อผลักดันการสร้าง “วิถีชีวิตที่ยั่งยืน” อย่างเป็นรูปธรรมประกอบด้วย

หมายเหตุที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

หมายเหตุที่ ๑๑ ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

๔) ปัจจัยสนับสนุนการพลิกโฉมประเทศ (Key Enablers for Thailand's Transformation)

ปัจจัยขับเคลื่อนที่เอื้อต่อการเปลี่ยนผ่านประเทศไปสู่การเป็น Hi-Value and Sustainable Thailand โดยเฉพาะกลไกการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ทั้งระบบการศึกษา และการยกระดับและปรับทักษะแรงงาน ที่มีคุณภาพได้มาตรฐาน สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานและโลกยุคใหม่และส่งเสริมการเคลื่อนย้ายแรงงานไปสู่ภาคการผลิตและบริการที่มีผลิตภาพและมูลค่าสูง และกลไกการบริหารจัดการภาครัฐ ทั้งระเบียบกฎหมาย ระบบงบประมาณ โครงสร้างพื้นฐาน การให้บริการสาธารณะตลอดจนการติดตามประเมินผล ที่ทันสมัย เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลง ตอบสนองความต้องการได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศ โดยหมายความว่าต้องบรรลุในระยะเวลาของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ เพื่อสร้าง “ปัจจัยสนับสนุนการพลิกโฉมประเทศ” ประกอบด้วย

หมายเหตุที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต

หมายเหตุที่ ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่มีสมรรถนะสูง

๑.๓ แผนพัฒนาภาค / แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด / แผนพัฒนาจังหวัด

๑.๓.๑ แผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

แผนพัฒนาภาค เป็นแผนที่ยึดกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนจากทุกจังหวัดทั้ง ๔ ภูมิภาค ขึ้น เพื่อสนับสนุนจังหวัดและกลุ่มจังหวัดให้สามารถใช้เป็นกรอบแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด แผนพัฒนาภาค จัดทำโดยสำนักงานพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) มีวัตถุประสงค์เพื่อให้เกิดการพัฒนาที่สมดุล ยึดแนวความคิดการพัฒนาตาม “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” โดยประกอบไปด้วย ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคเหนือ ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคกลาง ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคใต้ ซึ่งการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองคงมีความสัมพันธ์กับแผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านเศรษฐกิจ ด้านการเกษตร

การท่องเที่ยว การค้าการลงทุน การพัฒนาคนให้มีสุขภาพที่ดีทั้งร่างกาย จิตใจและสติปัญญา รอบรู้ เท่าทัน การเปลี่ยนแปลง สามารถดำรงชีพได้อย่างมีคุณภาพ สร้างความมั่นคงด้านอาหาร แก้ไขปัญหาความยากจน หนี้สิน และการออมของครัวเรือน มีสัมมาอาชีพที่มั่นคง สามารถพึ่งพาตนเองและดูแลครอบครัวได้อย่างอบอุ่น พันฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมบูรณ์ มีรายละเอียดสรุปย่อ ดังนี้

❖ กรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาภาค

ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๕๓/๑ และ มาตรา ๕๓/๒ บัญญัติให้จังหวัดและกลุ่มจังหวัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดให้สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และตอบสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น สำนักงานพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) จึงได้จัดทำกรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคที่ยึดกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนจากทุกจังหวัดทั้ง ๔ ภูมิภาคขึ้น เพื่อสนับสนุนจังหวัดและกลุ่มจังหวัดให้สามารถใช้เป็นกรอบแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด

๑. แนวคิดและหลักการ

๑.๑ ยึดแนวความคิดการพัฒนาตาม “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ให้เกิดการพัฒนาที่สมดุล เป็นธรรม และมีภูมิคุ้มกันต่อผลกระทบจากกระแสการเปลี่ยนแปลงทั้งจากภายนอกและภายในประเทศ ควบคู่กับกับแนวคิด “การพัฒนาแบบองค์รวม” ที่ยึด คน ผลประโยชน์ของประชาชน ภูมิสังคม ยุทธศาสตร์พระราชทาน เข้าใจ เข้าถึง และพัฒนา ยึดหลักการมีส่วนร่วมของทุกภาคภาคีการพัฒนา และหลักธรรมาภิบาล เพื่อให้สังคมสมานฉันท์และอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน

๑.๒ หลักการ มุ่งสร้างความเชื่อมโยงกับแผนระดับชาติต่างๆ นโยบายรัฐบาล แผนการบริหารราชการแผ่นดิน เพื่อสร้างโอกาสทางการพัฒนา สอดคล้องกับภูมิสังคมของพื้นที่ โดย

(๑) กำหนดรูปแบบการพัฒนาเชิงพื้นที่ของประเทศและภาค รวมถึงชุมชน

(๒) กำหนดบทบาทและยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคให้สอดคล้องกับศักยภาพและโอกาสของพื้นที่

๒. ทิศทางการพัฒนาเชิงพื้นที่

ภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์ที่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา สภาพแวดล้อมภายนอกเป็นปัจจัยสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ เป็นผลให้จำเป็นต้องเตรียมการรองรับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวให้เหมาะสม การพัฒนาที่สมดุล ดังนั้นจึงกำหนดทิศทางการพัฒนาพื้นที่ของประเทศ ดังนี้

๒.๑ พัฒนาพื้นที่ในภูมิภาคต่างๆ ของประเทศให้เชื่อมโยงกับภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เพื่อเป็นฐานการพัฒนาด้านอุตสาหกรรม การเกษตรและการแปรรูปการเกษตร และการท่องเที่ยวของภูมิภาค โดยเฉพาะ

๒.๑.๑ พัฒนาพื้นที่เชื่อมโยงทางเศรษฐกิจตามแนวตะวันออก – ตะวันตก (East West Economic Corridor) เช่น พื้นที่เขตเศรษฐกิจแม่สอด-สุโขทัย-พิษณุโลก-ขอนแก่น-มุกดาหาร แนวสะพานเศรษฐกิจพื้นที่อรัญประเทศ-สระแก้ว-ปราจีนบุรี พื้นที่เศรษฐกิจระนอง-ชุมพร-บางสะพาน แนวสะพานเศรษฐกิจพังงา-กระบี่-สุราษฎร์ธานี-นครศรีธรรมราช และแนวสะพานเศรษฐกิจสตูล-สงขลา

๒.๑.๒ พัฒนาพื้นที่เชื่อมโยงทางเศรษฐกิจตามแนวเหนือ-ใต้ (North South Economic Corridor) ได้แก่ แนวเศรษฐกิจเชียงใหม่-เชียงราย-พิษณุโลก-นครสวรรค์-จังหวัดปริมณฑล แนวเศรษฐกิจหนองคาย-อุดรธานี-ขอนแก่น-นครราชสีมา-จังหวัดปริมณฑล พื้นที่แหลมฉบัง-ชลบุรี-ฉะเชิงเทรา-สระแก้ว-บุรีรัมย์-มุกดาหาร

๒.๒ พัฒนาบริการพื้นฐานของชุมชนเพื่อรองรับการพัฒนาเศรษฐกิจเชื่อมโยงระหว่างประเทศ โดยเน้นพื้นที่ชุมชนตามแนวเขตเศรษฐกิจเหนือ-ใต้ และตะวันออก-ตะวันตก โดยเฉพาะชุมชนเศรษฐกิจชายแดน

๒.๓ พัฒนาระบบโลจิสติกส์และโครงข่ายคมนาคมขนส่งเพื่อสนับสนุนการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันเชิงพื้นที่ เช่น การพัฒนาระบบราง เพิ่มประสิทธิภาพการขนส่งทางน้ำ และเพิ่มประสิทธิภาพการเชื่อมโยงโครงข่ายการคมนาคมบริเวณจุดตัด เช่น พิษณุโลก และขอนแก่น

๒.๔ สร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อรักษาสสมดุลของระบบนิเวศให้ยั่งยืน ได้แก่ พัฒนาแหล่งน้ำให้เพียงพอต่อการเกษตร พัฒนาสิ่งแวดล้อมเมืองและแหล่งอุตสาหกรรม และการจัดให้มีการจัดการใช้ประโยชน์ที่ดินอย่างมีประสิทธิภาพ

๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

เป้าหมาย ศูนย์กลางเศรษฐกิจของอนุภูมิภาคกลุ่มแม่น้ำโขง

- (๑) บริหารจัดการน้ำให้เพียงพอต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและคุณภาพ ชีวิตอย่างยั่งยืน
- (๒) แก้ปัญหาความยากจนและพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้มีรายได้น้อยเพื่อ ลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม
- (๓) สร้างความเข้มแข็งของฐานเศรษฐกิจภายในควบคู่กับ การแก้ปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- (๔) พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงบูรณาการ ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย
- (๕) ใช้โอกาสจากการพัฒนาโครงข่ายคมนาคมขนส่งที่เชื่อมโยงพื้นที่ เศรษฐกิจหลักภาคกลางและพื้นที่ ระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) เพื่อพัฒนาเมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ ใหม่ ๆ ของภาค
- (๖) พัฒนาความร่วมมือและใช้ประโยชน์จากข้อตกลงกับประเทศ เพื่อนบ้านในการสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจตามแนวชายแดนและแนวระเบียงเศรษฐกิจ

❖ ทิศทางการพัฒนากลุ่มจังหวัดและจังหวัด

(๑) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑ ประกอบด้วยอุดรธานี หนองคาย หนองบัวลำภู และ เลย เน้นการฟื้นฟูระบบนิเวศเพื่อรักษาสสมดุลธรรมชาติ การปรับโครงสร้างการผลิตด้านการเกษตรส่งเสริมการค้า การลงทุนและการท่องเที่ยวเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน

(๒) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒ ประกอบด้วย สกลนคร นครพนม และมุกดาหาร เน้นให้ความสำคัญกับความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าการเกษตร ส่งเสริมพื้นที่ชลประทาน การทำปศุสัตว์โดยเฉพาะโคเนื้อ

(๓) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ประกอบด้วย ขอนแก่น กาฬสินธุ์ มหาสารคาม และ ร้อยเอ็ด เน้นการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของเมืองรองรับการเป็นศูนย์กลางการค้าบริการ และการลงทุนของภาค การใช้ประโยชน์พื้นที่ชลประทานให้เกิดประโยชน์สูงสุด การทำการเกษตรก้าวหน้า การเตรียมการรองรับอุตสาหกรรมพลังงานทดแทน (Ethanol) ควบคู่กับการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต

(๔) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑ ประกอบด้วย นครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์ สุรินทร์ มุ่งเน้นการพัฒนาระบบชลประทานให้เต็มศักยภาพ การเตรียมการรองรับอุตสาหกรรมพลังงานทดแทน (Ethanol) พัฒนาการท่องเที่ยวทั้งการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์และอารยธรรมขอมด้วยการสร้างคุณค่าเพิ่ม และพัฒนาเส้นทาง

(๕) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ ประกอบด้วย อุบลราชธานี ศรีสะเกษ ยโสธร และอำนาจเจริญ มุ่งเน้นการพัฒนาแหล่งน้ำ และระบบบริหารจัดการเพื่อแก้ไขปัญหาน้ำท่วมและขาดแคลนน้ำ การสร้างงานและรายได้จากการท่องเที่ยวให้มากขึ้น

❖ โครงการที่สำคัญ (Flagship Project)

- (๑) โครงการพัฒนาระบบน้ำชุมชนเพื่อเกษตรยังชีพนอกเขตชลประทาน สู้ภัยแล้ง
- (๒) โครงการการพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรและการสร้างระบบส่งน้ำที่ครอบคลุม และทั่วถึงพื้นที่ชลประทานและนอกเขตชลประทาน
- (๓) โครงการส่งเสริมบทบาทพ่อแม่ เพื่อเตรียมความพร้อมก่อนการตั้งครรภ์ ระหว่าง การตั้งครรภ์และการเลี้ยงบุตร
- (๔) โครงการปลอดภัยไปไม้ดับและมะเร็งท่อน้ำดี
- (๕) โครงการการจัดการป่าไม้และพื้นที่สีเขียวเพื่อการอนุรักษ์อย่างยั่งยืน
- (๖) โครงการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชื่อมโยงแหล่งประวัติศาสตร์ วิถีชีวิตชุมชน
- (๗) โครงการยกระดับความปลอดภัยด้านการท่องเที่ยว

๑.๓.๒ แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด

แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑ (นครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์ สุรินทร์) ระยะ ๕ ปี (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕) ฉบับทบทวน ปี พ.ศ.๒๕๖๔ สรุปประเด็นสำคัญ ดังนี้

ตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ (Strategies Position)

- ๑) เป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรและอาหารปลอดภัย
- ๒) เป็นแหล่งผลิตผลิตภัณฑ์ใหม่ระดับประเทศ
- ๓) เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีความหลากหลายทั้งการท่องเที่ยวอารยธรรมขอม เชิงนิเวศน์ การกีฬาที่มีชื่อเสียง

๔) เป็นประตูสู่อีสาน และเชื่อมโยงการค้าชายแดนกับประเทศเพื่อนบ้าน

พันธกิจ (Mission)

- ๑) ส่งเสริมการผลิตและแปรรูปข้าวหอมมะลิ
- ๒) ส่งเสริมและพัฒนาการผลิตมันสำปะหลังเพื่ออุตสาหกรรมอาหารและพลังงานทดแทน
- ๓) ส่งเสริมการเลี้ยงโคเนื้อ กระบือ และแพะและแปรรูปเชิงคุณภาพ
- ๔) ส่งเสริมการเรียนรู้สู่การปฏิบัติตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- ๕) ส่งเสริมศักยภาพการผลิตและการตลาดผลิตภัณฑ์ใหม่
- ๖) ส่งเสริมการท่องเที่ยว ให้ได้รับความนิยม และบริหารจัดการให้มีศักยภาพ
- ๗) ส่งเสริมและพัฒนาการค้าการลงทุน และค้าชายแดน
- ๘) ส่งเสริมการพัฒนาด้านสังคม

กำหนดเป้าหมายการพัฒนาในการเป็น “ศูนย์กลางเกษตรอุตสาหกรรม ผลิตภัณฑ์ใหม่ ท่องเที่ยว อารยธรรมขอม เป็นสังคมเป็นสุข”

โดยมีแนวคิดการพัฒนา ดังนี้

๑. การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตให้เป็นมาตรฐานปลอดภัย และพัฒนาจนถึงขั้นมาตรฐานอินทรีย์ ในภาคการเกษตรทั้งพืชและสัตว์ โดยมีการนำนวัตกรรมในพื้นที่มาช่วยให้เกษตรกร โดยเฉพาะเกษตรกร

รุ่นใหม่ (Smart Farmer) ให้มีการสืบทอดภูมิปัญญาดั้งเดิมให้คงอยู่ด้วยการน้อมนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มาเป็นหลักในการดำเนินงาน เพื่อให้เกิดภูมิคุ้มกันต่อกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลก

๒. พัฒนาการบริหารจัดการน้ำให้เพียงพอ ทั้งน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค และน้ำเพื่อการเกษตรให้เพียงพอตลอดปี โดยการเพิ่มประสิทธิภาพการกักเก็บน้ำให้อยู่ในพื้นที่ หรือการขยายพื้นที่รับน้ำ การกระจายน้ำไปยังพื้นที่

๓. ส่งเสริมการแปรรูปของสินค้าให้มากขึ้นในพื้นที่ สนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมอาหารแบบครบวงจรในพื้นที่ โดยพัฒนาช่วงกลางทางและปลายทางให้มากขึ้น ดังจะเห็นได้จากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ ยุทธศาสตร์ภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ ที่กำหนดให้กลุ่มจังหวัด โดยเฉพาะจังหวัด นครราชสีมาให้เป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปและอาหารแบบครบวงจร

๔. ส่งเสริมอาชีพ และเพิ่มทักษะฝีมือแรงงานเพื่อสร้างโอกาสในการสร้างรายได้จากภาคการเกษตร และนอกภาคเกษตร โดยเชื่อมโยงสินค้าชุมชนกับการท่องเที่ยว

๕. สร้างมูลค่าเพิ่มในสาขาการท่องเที่ยว โดยการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน ทั้งทางด้านโครงสร้างพื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวก และบริการเกี่ยวเนื่องกับการท่องเที่ยว การใช้ประโยชน์จากระบบ Logistic ที่รัฐบาลไว้วางรากฐานไว้ให้ การสร้างความเชื่อมั่นในด้านความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว รวมถึงการสร้างการตลาดให้เป็นที่ยอมรับในวงกว้างและเป็นที่ยอมรับเดินทางมายังกลุ่มจังหวัด

๖. การพัฒนาสังคมให้มีคุณภาพ โดยเฉพาะผู้สูงอายุให้ได้รับการดูแล มีศักยภาพ คุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น หรือสามารถดำเนินกิจกรรมได้ตามศักยภาพ รวมทั้งการรักษาภูมิปัญญาของผู้สูงอายุเพื่อให้สืบทอดไปยังรุ่นลูกหลาน และการเพิ่มศักยภาพของเด็ก เพื่อให้สังคมมีคุณภาพและสามารถดูแลตนเองได้ในอนาคต

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การพัฒนาขีดความสามารถเกษตรอุตสาหกรรมครบวงจร

-วัตถุประสงค์

เพื่อเป็นศูนย์กลางด้านเกษตรปลอดภัย และอุตสาหกรรมแปรรูปสินค้าเกษตร

-แนวทางการพัฒนา

- ๑.๑ พัฒนาและบริหารจัดการน้ำเพื่อการเกษตร
- ๑.๒ ส่งเสริมและพัฒนาระบบโลจิสติกส์และการกระจายสินค้าในภูมิภาค
- ๑.๓ ส่งเสริมการบริหารจัดการพื้นที่เกษตรกรรมให้เหมาะสม
- ๑.๔ ยกระดับสินค้าเกษตรเข้าสู่ระบบมาตรฐาน
- ๑.๕ ส่งเสริมการเกษตรผสมผสานตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง
- ๑.๖ ส่งเสริมการใช้นวัตกรรมและพลังงานทดแทน
- ๑.๗ ส่งเสริมการแปรรูปผลผลิตเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม
- ๑.๘ สนับสนุนให้มีการรวมกลุ่มการผลิตและจำหน่าย
- ๑.๙ ยกระดับความสามารถในการแข่งขันด้านการตลาดสินค้าเกษตร
- ๑.๑๐ ส่งเสริมอาชีพการเลี้ยงสัตว์คุณภาพสูง

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว และผลิตภัณฑ์ใหม่

-วัตถุประสงค์

๑. เพื่อเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ มีความสะดวก และปลอดภัย
๒. เพื่อให้กลุ่มผู้ผลิตและผู้ประกอบการใหม่มีรายได้จากการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ใหม่เพิ่มขึ้น

-แนวทางการพัฒนา

- ๒.๑ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก
- ๒.๒ พัฒนาสินค้าและบริการทางการท่องเที่ยว
- ๒.๓ พัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยว
- ๒.๔ สร้างความเชื่อมั่นและความปลอดภัยให้นักท่องเที่ยว
- ๒.๕ พัฒนาและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยว
- ๒.๖ ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา
- ๒.๗ ส่งเสริมการท่องเที่ยวตามรอยช้าง
- ๒.๘ ส่งเสริมพัฒนา การค้า การลงทุน การค้าชายแดน
- ๒.๙ ส่งเสริมการท่องเที่ยววิถีชุมชน
- ๒.๑๐ ส่งเสริมนวัตกรรมการท่องเที่ยว ประชาสัมพันธ์ และการตลาด
- ๒.๑๑ เพิ่มประสิทธิภาพกระบวนการผลิตใหม่ให้มีคุณภาพ
- ๒.๑๒ ส่งเสริมการตลาดและการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวและผลิตภัณฑ์ใหม่
- ๒.๑๓ พัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ให้มีคุณภาพและมาตรฐาน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ ยกระดับการพัฒนาคุณภาพชีวิต**-วัตถุประสงค์**

๑. เพื่อให้เด็กปฐมวัยมีพัฒนาการทางด้านร่างกายและสติปัญญาดีขึ้น
๒. เพื่อให้ผู้สูงอายุสามารถพึ่งพาตนเองได้ แข็งแรง มีความสุข

-แนวทางการพัฒนา

- ๓.๑ ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นตัวเด็กปฐมวัยเป็นสำคัญ
- ๓.๒ พัฒนา สนับสนุน กิจกรรมการลงทุนพัฒนาด้านสังคม เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิต
- ๓.๓ ส่งเสริมอาชีพ ทักษะชีวิต และส่งเสริมสร้างศักยภาพการพึ่งพาตนเอง
- ๓.๔ ส่งเสริมและพัฒนาตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๑.๓.๓ แผนพัฒนาจังหวัดนครราชสีมา ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)**ตำแหน่งทางยุทธศาสตร์**

๑. เป็นศูนย์กลางการคมนาคมและการขนส่ง
๒. เป็นศูนย์กลางทางการเกษตร
๓. เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยว
๔. เป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรม
๕. เป็นสังคมที่มีคุณภาพตามมาตรฐานสากลประชาชนมีชีวิตที่ดีตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง
๖. เป็นแหล่งพลังงานสะอาดและเป็นแหล่งทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในภูมิภาค
๗. เป็นสังคมแห่งความมั่นคงปลอดภัยและป้องกันภัยคุกคามทุกรูปแบบ
๘. มีส่วนราชการที่มีการบริหารจัดการภาครัฐแบบบูรณาการอย่างยั่งยืน

เป้าหมายการพัฒนาจังหวัด (วิสัยทัศน์)

“ศูนย์กลางโครงข่ายคมนาคม การท่องเที่ยวเชิงนิเวศและ ศิลปวัฒนธรรมของภูมิภาค นวัตกรรม การเกษตรและอุตสาหกรรม และเป็นสังคมคุณภาพสูง”

ประเด็นการพัฒนาของจังหวัด

- ๑) ส่งเสริม พัฒนา และยกระดับด้านการเกษตร และเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง
- ๒) ส่งเสริม พัฒนา โครงสร้างพื้นฐาน เพื่อยกระดับเศรษฐกิจ การท่องเที่ยว การค้า การลงทุน อุตสาหกรรม เศรษฐกิจ BCG และเขตเศรษฐกิจพิเศษ
- ๓) เสริมสร้างและพัฒนาคน ชุมชน เมือง และการยกระดับการบริหารจัดการภาครัฐ เพื่อสังคมคุณภาพสูง
- ๔) ยกระดับบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เกิดสมดุลและยั่งยืน
- ๕) ยกระดับด้านความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ ส่งเสริม พัฒนา และยกระดับด้านการเกษตร และเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง

๑) วัตถุประสงค์

๑. เพื่อพัฒนาปัจจัยพื้นฐานด้านการผลิตทางการเกษตร ให้เอื้อต่อการประกอบอาชีพของเกษตรกร
๒. เพื่อยกระดับการผลิตและการแปรรูปสร้างมูลค่าเพิ่ม
๓. เพื่อเชื่อมโยงการตลาดและสร้างหลักประกันรายได้ให้แก่เกษตรกร

๒) เป้าหมายและตัวชี้วัดของประเด็นการพัฒนา

๑. มีพื้นที่ที่มีความเหมาะสมสำหรับการทำเกษตรกรรมเพิ่มขึ้น ๑.๐๘ ล้านไร่ต่อปี
๒. ผลิตภัณฑ์มวลรวมทางการเกษตรของจังหวัดเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๒ ต่อปี
๓. ต้นทุนต่อหน่วยการผลิตการเกษตรที่ลดลง ร้อยละ ๕ ต่อปี
๔. สินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่นมีมูลค่าเพิ่มขึ้นร้อยละ ๔
๕. สินค้าเกษตรมีมูลค่าเพิ่มขึ้นร้อยละ ๔
๖. การจัดตั้งกลุ่มวิสาหกิจชุมชน ๑ ตำบล ๑ วิสาหกิจชุมชน

๓) แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาแหล่งน้ำเพื่อเพิ่มพื้นที่ที่มีความเหมาะสมสำหรับการทำเกษตรกรรม โดยการขุดลอกลำน้ำ การขุดลอกแก้มลิงเพื่อเพิ่มปริมาณน้ำต้นทุน การสร้างฝายเพื่อชะลอน้ำ การจัดตั้งกลุ่มผู้ใช้น้ำเพื่อร่วมกันดูแลแม่น้ำลำคลองและระบบส่งน้ำ การส่งเสริมและสนับสนุนให้เกษตรกรมีแหล่งน้ำผิวดินและใต้ดินเป็นของตนเอง การสำรวจ วิเคราะห์ และวิจัยดิน การปรับปรุง แก้ปัญหาดินเปรี้ยวและดินเค็ม อนุรักษ์ทรัพยากรดิน และน้ำ จำแนกประเภท สำนะโนที่ดิน การจัดทาระบบสารสนเทศด้านการพัฒนาที่ดิน เพื่อวางแผนการใช้ที่ดินอย่างเหมาะสมและยั่งยืน และการส่งเสริมเครือข่ายอาสาสมัครเกษตรด้านการพัฒนาที่ดิน

๒. พัฒนาขีดความสามารถด้านการผลิตพืชเศรษฐกิจและพืชทางเลือกให้ได้มาตรฐานและมีมูลค่าสูงด้วยการเกษตรอัจฉริยะ โดยการพัฒนาสินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น ผลไม้ และสมุนไพร ให้มีมูลค่าสูง ส่งเสริมและสนับสนุนสินค้าเกษตรปลอดภัยได้รับมาตรฐานมีการรับรอง ส่งเสริมการผลิตพืชทางเลือกที่มีมูลค่าสูงตามความเหมาะสมของพื้นที่แบบครบวงจร นำผลการวิจัยมาใช้ประโยชน์ด้านการพัฒนาสินค้าเกษตรด้วยการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม ส่งเสริมและสนับสนุนการแก้ไขปัญหาสินค้าเกษตร พัฒนาสถาบันเกษตรกรให้มีความเข้มแข็ง (Smart farmer) และมีโอกาสเข้าถึงแหล่งทุน

๓. พัฒนาขีดความสามารถด้านปศุสัตว์ของจังหวัดให้มีประสิทธิภาพได้มาตรฐาน ต้นทุนลดลง และมีผลผลิตเป็นที่ต้องการของตลาด โดยการส่งเสริมให้เกษตรกรขึ้นทะเบียนและปรับปรุงข้อมูลให้เป็นปัจจุบัน การปรับปรุงพันธุ์สัตว์ให้ได้ผลผลิตและมีมูลค่าสูงเป็นอัตลักษณ์ของจังหวัด โดยการผสมเทียมและการกระจายน้ำเชื้อพันธุ์ดี ส่งเสริมการเลี้ยงสัตว์หรือแมลงที่ตลาดมีความต้องการสูง ส่งเสริมการใช้อาหารและพืชอาหารสัตว์ที่มีคุณภาพ พัฒนาทักษะความรู้ของเกษตรกรด้านการเลี้ยงการจัดการฟาร์ม การสุขาภิบาล การปรับปรุงพันธุ์ การจัดการอาหารและพืชอาหารสัตว์ และการใช้เทคโนโลยี/นวัตกรรมบริหารจัดการ (Smart farmer) พัฒนามาตรฐานฟาร์ม (Good Farming Management : GFM) ของกรมปศุสัตว์ รวมทั้งปศุสัตว์

อินทรีย์ ก่อสร้างโรงฆ่าสัตว์มาตรฐาน ส่งเสริมด้านโรงงานแปรรูป เพื่อให้มีการแปรรูปผลิตภัณฑ์สัตว์ บรรจุหีบห่อสินค้า และการตรวจสอบย้อนกลับ เสริมสร้างความเข้มแข็งของเครือข่าย/สถาบันเกษตรกร ส่งเสริมการผลิตในลักษณะแปลงใหญ่ เสริมสร้างโอกาสในการเข้าถึงแหล่งเงินทุน รวมทั้งการศึกษาวิจัยด้านพันธุ์สัตว์ อาหารสัตว์ การแปรรูป และอื่น ๆ

๔. ยกระดับการผลิต พัฒนาและเพิ่มศักยภาพการผลิตด้านการประมงของจังหวัดนครราชสีมา โดยการยกระดับสู่มาตรฐานการปฏิบัติทางการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่ดีสำหรับฟาร์มเลี้ยงสัตว์น้ำ การส่งเสริมให้เกษตรกรฟาร์มเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำได้รับมาตรฐาน การปฏิบัติทางการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่ดี (ตามมาตรฐาน GAP) การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสัตว์น้ำโดยการสนับสนุนการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีในการผลิตสายพันธุ์ที่เหมาะสม เพื่อเพิ่มผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่และลดต้นทุนการผลิต การจัดตั้งแปลงสาธิตการเพาะเลี้ยงด้วยระบบไบโอฟล็อก (biofloc) เพื่อเป็นศูนย์การถ่ายทอดเทคโนโลยีสู่เกษตรกร รวมทั้งพัฒนามาตรฐานการผลิตและการตามสอบสินค้าประมง และการสนับสนุนการรวมกลุ่มของเกษตรกรในรูปแบบสหกรณ์ วิสาหกิจชุมชนองค์กรประมงท้องถิ่น หรือ ชมรม ให้มีความเข้มแข็ง

๕. บริหารจัดการด้านการประมงและทรัพยากรสัตว์น้ำให้มีความยั่งยืนและความหลากหลาย โดยการฟื้นฟูทรัพยากรสัตว์น้ำเพื่อสร้างสมดุลและความหลากหลายเพื่อให้มีทรัพยากรใช้อย่างยั่งยืน การผลิตพันธุ์สัตว์น้ำสัตว์น้ำประจำถิ่นหรือ อัตลักษณ์ของจังหวัดนครราชสีมาและสัตว์น้ำที่มีความเหมาะสมให้เพียงพอต่อการบริโภคและการส่งออก การส่งเสริมให้เกิดการมีส่วนร่วมเพื่อการบริหารจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำรวมถึงสนับสนุนประชาชนให้มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำ การวิจัย พัฒนา เทคโนโลยีและนวัตกรรม

เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำและงานวิจัย เทคโนโลยีและนวัตกรรมที่ได้ไปใช้ในการบริหารจัดการทรัพยากรประมง

๖. ยกระดับการผลิตด้วยการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม โดยการส่งเสริมและสนับสนุนให้เกษตรกรมีทักษะในด้านการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการวางแผนการผลิตและการจัดการ และการส่งเสริมเกษตรกรในทักษะด้านการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการแปรรูปสินค้าเกษตร รวมถึงสินค้าเกษตรให้มีมูลค่าเพิ่มโดยใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่และนวัตกรรมที่เหมาะสมกับเกษตรกร

๗. ยกระดับขีดความสามารถทางการตลาดสินค้าเกษตรให้เกษตรกร โดยจัดเขตส่งเสริมอุตสาหกรรมศูนย์รวมเศรษฐกิจการค้า การลงทุนด้านเกษตรและอาหาร รวมทั้งตลาดประมูลสินค้าเกษตร และส่งเสริมให้สถาบันเกษตรกรมีความเข้มแข็ง

๘. ส่งเสริมการสร้างช่องทางการตลาดปศุสัตว์ให้แก่เกษตรกร โดยการจัดกิจกรรมทางการตลาดเพื่อส่งเสริมช่องทางการจำหน่ายสินค้าการเกษตร เช่น การจัดงานมหกรรมปศุสัตว์โคราช, จัดงาน Roadshow สินค้าปศุสัตว์ การจัดเทศกาลอาหารปิ้งย่าง เป็นต้น รวมถึงการพัฒนาช่องทางการตลาดใหม่โดยเน้นการสร้างมาตรฐานการตลาดปศุสัตว์ เช่น การพัฒนาการซื้อขายโดยการชั่งน้ำหนัก ผลักดันให้เกิดการกำหนดราคากลางสินค้าปศุสัตว์ ตลาดซื้อขายออนไลน์ เป็นต้น

๔) แผนงานโครงการ

(๑) แผนงาน พัฒนาเพื่อยกระดับด้านการเกษตร

(๒) โครงการ โครงการพัฒนาด้านการเกษตร

กิจกรรมหลักที่ ๑ พัฒนาแหล่งน้ำเพื่อเพิ่มพื้นที่ที่มีความเหมาะสมสำหรับ การทำเกษตรกรรม

กิจกรรมหลักที่ ๒ พัฒนาทรัพยากรดินและน้ำเพิ่มความอุดมสมบูรณ์

กิจกรรมหลักที่ ๓ พัฒนาขีดความสามารถด้านการผลิตพืชเศรษฐกิจและพืชทางเลือกให้ได้มาตรฐานและมีมูลค่าสูง

กิจกรรมหลักที่ ๔ พัฒนาขีดความสามารถด้านปศุสัตว์ของจังหวัดให้มีประสิทธิภาพได้มาตรฐาน และมีผลผลิตเป็นที่ต้องการของตลาด

กิจกรรมหลักที่ ๕ ยกระดับการผลิต พัฒนาและเพิ่มศักยภาพการผลิตด้านการประมงของจังหวัด นครราชสีมา

กิจกรรมหลักที่ ๖ บริหารจัดการด้านการประมงและทรัพยากรสัตว์น้ำให้มีความยั่งยืนและคงความหลากหลาย

กิจกรรมหลักที่ ๗ ยกระดับการผลิตด้วยการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่

กิจกรรมหลักที่ ๗ ยกระดับขีดความสามารถทางการตลาดสินค้าเกษตรให้เกษตรกร

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ ส่งเสริม พัฒนา โครงสร้างพื้นฐาน เพื่อยกระดับเศรษฐกิจ การท่องเที่ยว การค้า การลงทุน อุตสาหกรรม เศรษฐกิจ BCG และเขตเศรษฐกิจพิเศษ

๑) วัตถุประสงค์

๑. เพื่อยกระดับระบบนิเวศทางการท่องเที่ยว (Tourism Eco System) ของจังหวัดนครราชสีมา ให้โดดเด่น มีอัตลักษณ์เป็นที่ยอมรับ เป็นแหล่งท่องเที่ยวคุณภาพ และเชื่อมโยงในทุกมิติ

๒. เพื่อขีดความสามารถทางการแข่งขันของการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ ของจังหวัดนครราชสีมา

๓. เพื่อยกระดับชุมชนให้มีศักยภาพด้านการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และศิลปวัฒนธรรมเพิ่มขึ้น

๔. เพื่อยกระดับความเชื่อมั่นในการจัดงานในโคราชเมืองไมซ์ซิตี้ (MICE City) ที่มีความปลอดภัย จากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-๑๙)

๕. เพื่อพัฒนาและยกระดับระบบการเดินทางขนส่ง ของจังหวัดนครราชสีมาให้เป็นศูนย์กลางของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

๖. เพื่อพัฒนาจังหวัดนครราชสีมาให้เป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจ และอุตสาหกรรม ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

๒) เป้าหมายและตัวชี้วัดของประเด็นการพัฒนา

๑. GPP ด้านการท่องเที่ยว เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑-๒ ต่อปี

๒. ร้อยละ ๘๐ - ๘๕ ของนักท่องเที่ยวและผู้มาเยือนมีความพึงพอใจต่อการบริหารจัดการ การท่องเที่ยวของจังหวัด

๓. เมืองและชุมชนที่มีศักยภาพด้านการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม ไม่น้อยกว่า ๑๐ -๒๐ ชุมชนต่อปี

๔. ผู้เข้าร่วมในการจัดงานเมืองไมซ์ (MICE City) ของจังหวัด ร้อยละ ๘๐ - ๘๕ มีความเชื่อมั่น ในความปลอดภัยจากปัญหา Covid-๑๙

๕. ระบบการคมนาคมขนส่งของจังหวัด ได้รับการพัฒนา ครบทั้ง ๓ ประเภท

๕. GPP ภาคอุตสาหกรรม เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑ ต่อปี

๖. มีเงินลงทุนเข้ามาในจังหวัดเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๑ ต่อปี

๓) แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริมและพัฒนาระบบนิเวศทางการท่องเที่ยว (Tourism Eco System) ของโคราชสู่การเป็นจุดหมายปลายทางของการท่องเที่ยว โดยการพัฒนาและปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวทุกประเภท โดยเฉพาะ การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ให้มีความสะดวก สะอาด และปลอดภัย จัดให้มีกิจกรรมการเดินทางท่องเที่ยว ของจังหวัดนครราชสีมา และกิจกรรมอื่น ๆ เพื่อสร้างความยั่งยืน และรวมถึงการเพิ่มศักยภาพการบริหาร จัดการระบบการท่องเที่ยวของจังหวัดนครราชสีมา ให้รองรับกับความต้องการของนักท่องเที่ยวในยุควิถีใหม่

๒. ยกระดับเมืองท่องเที่ยวสู่การเป็นเมืองสร้างสรรค์และวัฒนธรรม โดยการคัดเลือกพื้นที่/ประเภทของเมืองสร้างสรรค์และวัฒนธรรม และการจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวเมืองสร้างสรรค์และวัฒนธรรม เพื่อสร้างความยั่งยืน

๓. ยกระดับความปลอดภัยของเมืองจัดการประชุม นิทรรศการ และงานอีเวนต์ (MICE City) โดยการสร้างอุปทานของโคราชเมืองไมซ์ซิตี้ ให้มีความปลอดภัยจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ การส่งเสริมการจัดงานประชุม นิทรรศการ และงานอีเวนต์ของโคราชเมืองไมซ์ (MICE City) และการจัดกิจกรรมประชาสัมพันธ์และสร้างการรับรู้ โคราชเมืองไมซ์ เพื่อสร้างความยั่งยืน

๔. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสู่ความเป็นศูนย์กลางการขนส่งและโลจิสติกส์ โดยการส่งเสริมระบบบริหารจัดการท่าเรือบก (Dry Port) จังหวัดนครราชสีมา มุ่งสู่ความเป็นศูนย์กลางการเชื่อมโยงสินค้าและผลิตภัณฑ์ระหว่าง EEC กับ CLMV

๕. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานการคมนาคมขนส่งภายในจังหวัดนครราชสีมา เพื่อรองรับการเติบโตทางเศรษฐกิจ และการท่องเที่ยว

๖. พัฒนาอาชีพและรายได้ของภาคอุตสาหกรรมการขนส่งและโลจิสติกส์ โดยการเพิ่มทักษะบุคลากรในจังหวัดเพื่อรองรับการเติบโตของท่าเรือบก (Dry Port) จังหวัดนครราชสีมา

๗. ส่งเสริมเอกชนร่วมลงทุนในกิจการของ (Public Private Partnership: PPP) โดยการส่งเสริมให้เกิดกิจกรรมภายใต้กรอบการพัฒนาพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (Northeastern Economic Corridor: NeEC - Bioeconomy) ของจังหวัดนครราชสีมา การประชาสัมพันธ์และสร้างการรับรู้เขตพื้นที่และการมีส่วนร่วมการลงทุนท่าเรือบกนครราชสีมาในรูปแบบ PPP การส่งเสริมและพัฒนาศูนย์ส่งเสริมการลงทุนผู้ประกอบการด้านอุตสาหกรรมการขนส่งและโลจิสติกส์ และการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของศูนย์กระจายสินค้าภาคเอกชน

๘. ส่งเสริมอุตสาหกรรมที่มีมูลค่าสูง ๑๐ อุตสาหกรรมเป้าหมายและอุตสาหกรรมเป้าหมายพิเศษ โดยการพัฒนาความเข้มแข็งและยั่งยืนให้กับผู้ประกอบการด้านอุตสาหกรรมการขนส่งและโลจิสติกส์ และส่งเสริมการใช้ประโยชน์ของพื้นที่ที่มีความได้เปรียบด้านการแข่งขัน

๔) แผนงานโครงการ

(๑) แผนงาน ยกระดับเศรษฐกิจ การท่องเที่ยว การค้า และการลงทุน

(๒) โครงการ โครงการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ โครงการช่วยคมนาคม การค้า การท่องเที่ยว บริการ และ การลงทุน

กิจกรรมหลักที่ ๑ ส่งเสริมระบบนิเวศทางการท่องเที่ยว (Tourism Eco System) ของโคราชสู่การเป็นจุดหมายปลายทางของการท่องเที่ยวคุณภาพ

กิจกรรมหลักที่ ๒ ยกระดับเมืองท่องเที่ยวสู่การเป็นเมืองสร้างสรรค์และวัฒนธรรม

กิจกรรมหลักที่ ๓ ยกระดับความปลอดภัยของเมืองเพื่อรองรับการจัดการประชุม นิทรรศการ และงานอีเวนต์

กิจกรรมหลักที่ ๔ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสู่ความเป็นศูนย์กลางการขนส่งและโลจิสติกส์

กิจกรรมหลักที่ ๕ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานการคมนาคมขนส่งภายในจังหวัดนครราชสีมา

กิจกรรมหลักที่ ๖ พัฒนาอาชีพและรายได้ของภาคอุตสาหกรรมการขนส่งและโลจิสติกส์

กิจกรรมหลักที่ ๗ ส่งเสริมเอกชนร่วมลงทุนในกิจการของ (Public Private Partnership: PPP)

กิจกรรมหลักที่ ๘ ส่งเสริมอุตสาหกรรมที่มีมูลค่าสูง ๑๐ อุตสาหกรรมเป้าหมายและอุตสาหกรรมเป้าหมายพิเศษ และมีการแข่งขันสูง

ประเด็นการพัฒนานี้ ๓ เสริมสร้างและพัฒนาคน ชุมชน เมือง และการยกระดับการบริหารจัดการภาครัฐ เพื่อสังคมคุณภาพสูง”

๑) วัตถุประสงค์

๑. เพื่อดูแลช่วยเหลือคนจน ผู้ด้อยโอกาส ผู้สูงอายุ และวัยทำงานที่ได้รับผลกระทบจากวิกฤติการแพร่ระบาดของไวรัสโควิด ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี พึ่งพาตนเอง พึ่งพาครอบครัว และพึ่งพากันในชุมชนได้

๒. เพื่อยกระดับการบริหารจัดการภาครัฐของจังหวัดในลักษณะการทำงานแบบบูรณาการ

๒) เป้าหมายและตัวชี้วัดของประเด็นการพัฒนา

๑. ผู้สูงวัยทุกคนมีสุขภาพที่ดี

๒. ร้อยละ ๒๕ ของผู้ด้อยโอกาสและผู้สูงอายุ มีงานทำ และมีรายได้เพิ่มขึ้น

๓. เด็กอายุ ๖-๑๒ ปี ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๐ มีภาวะโภชนาการเท่ากับหรือมากกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด

๔. ผู้เรียนระดับปฐมวัยทุกคน ได้รับการเตรียมความพร้อม ให้เจริญเติบโตตามวัย และผู้เรียนทุกช่วงวัย ได้รับการพัฒนาครอบคลุมตามหลักสูตร มีสมรรถนะที่จำเป็น อ่านออกเขียนได้ตามวัย คิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ที่เหมาะสมในแต่ละช่วงวัยได้

๕. เมืองเป้าหมายของจังหวัด จำนวน ๒ เมือง ได้รับการประกาศเป็นเมือง Smart city พร้อมทั้งสามารถรักษามาตรฐานได้อย่างยั่งยืน

๖. ประชาชนมีความพึงพอใจของประชาชนต่อการบริการของหน่วยงานภาครัฐเพิ่มมากยิ่งขึ้น

๓) แนวทางการพัฒนา

๑. ขับเคลื่อนกิจการผู้สูงวัยให้ไปสู่ตามเกณฑ์มาตรฐาน โดยการใช้กลไกระดับตำบลในการขับเคลื่อนกิจกรรมผู้สูงอายุ ผู้สูงอายุคุณภาพต่อเนื่อง และการใช้กลไกในระดับอำเภอในการพัฒนาสู่เมืองที่เป็นมิตรกับผู้สูงอายุผ่านเกณฑ์ระดับพื้นฐานรวมถึงขับเคลื่อนชมรมผู้สูงวัยให้ไปสู่เกณฑ์ที่กำหนด

๒. ยกระดับการให้บริการสุขภาพผู้สูงอายุ ด้วยการเพิ่มการคัดกรองสุขภาพผู้สูงอายุโดยการคัดกรอง ADL การลดกลุ่มผู้สูงอายุติดเตียง และการเพิ่มศักยภาพทีมป้องกันการพลัดตกหกล้ม

๓. เร่งรัดการกลับคืน สร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชนและประชาชน อันเนื่องจากปัญหา Covid-๑๙ โดยการใช้กลไกของตำบลที่ใกล้ชิดและเข้าถึงประชาชนมากที่สุดใน การให้ความรู้และสร้างภูมิคุ้มกันด้านการดำรงชีวิตที่ได้รับผลกระทบจากปัญหา Covid-๑๙ การพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนและอาชีพตามปัญหาและความต้องการของชุมชน ในสถานการณ์ชีวิตวิถีใหม่ และฟื้นฟูเศรษฐกิจชุมชน เช่น การใช้ประโยชน์จากนวัตกรรมและต่อยอดสู่การสร้างอาชีพใหม่แก่ชุมชน และการสร้างผลิตภัณฑ์เชิงวัฒนธรรมที่มีคุณค่าเพื่อการสร้างรายได้และสร้างความภาคภูมิใจในภูมิปัญญาท้องถิ่นของชุมชน

๔. เสริมสร้างและพัฒนาในกลุ่มเด็กปฐมวัยและเด็กวัยเรียน ให้มีทักษะชีวิตขั้นพื้นฐานที่จำเป็นและมีเครื่องมือในการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาสู่มาตรฐานสากล และศตวรรษที่ ๒๑ ด้วยการเตรียมความพร้อม เด็กปฐมวัยให้เจริญเติบโตตามวัยก่อนเข้าเรียนระดับประถมศึกษาโดยให้ครอบคลุมและทั่วถึงในทุกพื้นที่การพัฒนา เด็กวัยเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยมุ่งให้ครอบคลุมตามหลักสูตร มุ่งให้ผู้เรียนมีสมรรถนะ ที่จำเป็นและมีขีดความสามารถในการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ที่เหมาะสมในแต่ละช่วงวัยได้

๕. เร่งรัดการช่วยเหลือกลุ่มเปราะบางเพื่อลดความเหลื่อมล้ำ รวมถึงการพัฒนาคนทุกช่วงวัย เพื่อให้อยู่ดีมีสุข ได้รับประโยชน์จากการพัฒนาตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง โดยไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง และส่งเสริมการบูรณาการแก้ไขปัญหาด้วยความร่วมมือจากทุกภาคส่วนเพื่อให้การพัฒนาคุณภาพชีวิตกลุ่มเปราะบางเกิดขึ้นอย่างยั่งยืนด้วยการใช้กลไกระดับพื้นที่ในการขับเคลื่อนการดำเนินการช่วยเหลือกลุ่มเปราะบาง ทุกช่วงวัย

๖. ส่งเสริมการขับเคลื่อนแนวคิดการเสริมสร้างคุณลักษณะพลเมืองดี มีคุณธรรม ถึงพร้อมด้วยความพอเพียง มีวินัย สุจริต จิตอาสา ในสังคมที่เป็นธรรมไม่ทอดทิ้งกัน โดยการส่งเสริมแนวคิดจิตอาสา และขยายฐานไปสู่ทุกหน่วยทางสังคมของจังหวัด และการสนับสนุนการสร้างเสริมในการวิเคราะห์และรับรู้ข่าวสารที่ถูกต้อง เพื่อการตัดสินใจ ในการดำรงชีวิตที่มีคุณภาพ

๗. ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต (Life-long Learning) เพื่อการพัฒนาขีดความสามารถอย่างต่อเนื่องของประชาชน โดยการสร้างโอกาสของวัยแรงงาน ได้ Up/Re Skill ให้มีทักษะเพียงพอเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงของตลาดแรงงานในอนาคต และการใช้เทคโนโลยีสู่การแก้ปัญหาเมือง และความเป็นเมืองอัจฉริยะ

๘. ส่งเสริมการดูแลสุขภาพของประชาชน โดยการควบคุมและป้องกันโรคจากสัตว์สู่คน และการควบคุมและป้องกันโรคอุบัติใหม่

๙. ยกระดับการบริหารจัดการภาครัฐของจังหวัดในลักษณะการทำงานแบบบูรณาการ โดยยกระดับการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการที่เชื่อมโยงทุกภาคส่วนราชการ ภาคเอกชน และภาคประชาชน ที่เน้นการมีส่วนร่วมในทุกมิติ และการขับเคลื่อนการบริหารตามแนวทางที่กำหนดไว้ร่วมกัน เพื่อประโยชน์สูงสุดของประชาชน

๑๐. เร่งรัดพัฒนาขีดความสามารถของจังหวัดให้ไปสู่การเป็น Smart City โดยพัฒนาปรับปรุงระบบสนับสนุนการบริหารและให้บริการตามแนวทางของ digital transformation

๔) แผนงานโครงการ

(๑) แผนงาน พัฒนาคน ชุมชน และเมือง

(๒) โครงการ โครงการพัฒนาด้านสังคม

กิจกรรมหลักที่ ๑ ขับเคลื่อนกิจการผู้สูงวัยให้ไปสู่ตามเกณฑ์มาตรฐาน

กิจกรรมหลักที่ ๒ ยกระดับการให้บริการสุขภาพผู้สูงอายุ

กิจกรรมหลักที่ ๓ สร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชนและประชาชน อันเนื่องจากปัญหา Covid-๑๙

กิจกรรมหลักที่ ๔ เสริมสร้างและพัฒนาเด็กปฐมวัยและเด็กวัยเรียน

กิจกรรมหลักที่ ๕ การช่วยเหลือกลุ่มเปราะบางเพื่อลดความเหลื่อมล้ำ

กิจกรรมหลักที่ ๖ การขับเคลื่อนแนวคิดการเสริมสร้างคุณลักษณะพลเมืองดี มีคุณธรรม

กิจกรรมหลักที่ ๗ ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต (Life-long Learning) เพื่อการพัฒนาขีดความสามารถอย่างต่อเนื่องของประชาชน

กิจกรรมหลักที่ ๘ ส่งเสริมการดูแลสุขภาพของประชาชน

กิจกรรมหลักที่ ๙ ยกระดับการบริหารจัดการภาครัฐของจังหวัดในลักษณะ การทำงานแบบบูรณาการ

กิจกรรมหลักที่ ๑๐ เร่งรัดพัฒนาขีดความสามารถของจังหวัดให้ไปสู่การเป็น Smart City

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ ยกระดับการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เกิดสมดุลและยั่งยืน

๑) วัตถุประสงค์

๑. เพื่อให้ทรัพยากรป่าไม้ของจังหวัด มีความสมบูรณ์ เกิดสมดุล ยั่งยืนและลดผลกระทบจากสัตว์ป่าออกนอกพื้นที่อนุรักษ์

๒. เพื่อปรับปรุง และส่งเสริมการใช้ประโยชน์พื้นที่ดินเค็ม

๓. เพื่อให้จังหวัดมีสภาพแวดล้อมที่ดีและอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน (คุณภาพอากาศ คุณภาพน้ำ และบริหารจัดการขยะมูลฝอย)

๔. เพื่อให้มีทรัพยากรน้ำอุปโภค บริโภคอย่างเพียงพอ และลดปัญหาภัยแล้ง และอุทกภัย

๕. เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการพึ่งพาตนเองด้านพลังงาน

๖. เพื่อรักษา ต่อยอด และยกระดับคุณค่าฐานทรัพยากร ระบบนิเวศ และความหลากหลายทางชีวภาพ ในระดับชาติและนานาชาติ สู่วิถีชีวิตชุมชนที่ยั่งยืน ปลอดภัย และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (Korat Green Deal)

๒) เป้าหมายและตัวชี้วัดของประเด็นการพัฒนา

๑. พื้นที่ป่าเพิ่มขึ้น ๑๒,๐๐๐ ไร่ต่อปี
๒. สัตว์ป่าออกนอกพื้นที่ลดลง
๓. พื้นที่ดินเค็มในแต่ละปีได้รับการจัดการและสามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้ ร้อยละ ๒
๔. ปริมาณฝุ่นละอองขนาดเล็ก (PM ๒.๕) ในชุมชนเมือง อยู่ในเกณฑ์มาตรฐานเพิ่มขึ้น
๕. ปริมาณขยะมูลฝอยชุมชน ร้อยละ ๗๕ ของปริมาณขยะที่เกิดขึ้น ได้รับการจัดการอย่างถูกต้อง
๖. คุณภาพน้ำในลำน้ำสายหลักอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๑๐ ต่อปี (โดยวัดตามเกณฑ์มาตรฐานของกรมควบคุมมลพิษ)
๗. หมู่บ้านมีปริมาณน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภคในระดับที่เพียงพอเพิ่มขึ้น
๘. จำนวนพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบจากภัยแล้ง และอุทกภัยลดลง ร้อยละ ๑๐ ต่อปี
๙. ปริมาณพลังงานทางเลือก/พลังงานทดแทนที่ผลิตได้เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๑๐ ต่อปี
๑๐. พื้นที่อนุรักษ์ของจังหวัด ทั้ง ๕ แห่ง ยังคงสถานะในระดับชาติ และนานาชาติ (มรดกโลก ๑ แห่ง พื้นที่สงวนชีวมลฑล ๑ แห่ง จีโอพาร์ค ๑ แห่ง และศูนย์อนุรักษ์พันธุ์กรรมพืช ๒ แห่ง)
๑๑. ปริมาณคาร์บอนเครดิตต่อปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๑ ต่อปี

๓) แนวทางการพัฒนา

๑. ยกระดับการป้องกันและฟื้นฟูพื้นที่ป่าในส่วนของการป้องกันปราบปรามการลักลอบตัดไม้ทำลายป่า การจัดการไฟป่า และการฟื้นฟูสภาพป่า
๒. เร่งรัดการดำเนินการเพื่อลดจำนวนสัตว์ป่าออกนอกพื้นที่ โดยการกำหนดมาตรการป้องกันและติดตามสัตว์ป่าออกนอกพื้นที่ การฟื้นฟูแหล่งน้ำและแหล่งอาหารสัตว์ป่าในพื้นที่เสี่ยง และการพัฒนาระบบติดตาม และคาดการณ์สภาพอากาศ สำหรับการจัดการแหล่งน้ำในพื้นที่ต้นน้ำ
๓. เพิ่มประสิทธิภาพการจัดการพื้นที่ดินเค็ม โดยการเร่งการลดระดับความเค็มของดินในพื้นที่ที่ประสบปัญหาการป้องกันการแพร่กระจายดินเค็ม และการปรับปรุงบำรุงดินและปลูกพืชทนเค็ม รวมทั้งการพัฒนาวิธีการใช้ประโยชน์จากพื้นที่ดินเค็มในการทำการเกษตรทางเลือก
๔. เพิ่มประสิทธิภาพการจัดการฝุ่นละอองขนาดเล็ก (PM ๒.๕) ด้วยการลดและติดตามปริมาณฝุ่นละออง โดยใช้เทคโนโลยีแพลตฟอร์มเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการเฝ้าระวัง ดำเนินการตามมาตรการการเฝ้าระวัง และจัดกิจกรรมที่ช่วยในการลดปริมาณฝุ่นละออง
๕. เพิ่มประสิทธิภาพการจัดการขยะมูลฝอย โดยการคัดแยกขยะในชุมชน ดำเนินกิจกรรม ๓ R การนำขยะรีไซเคิลไปใช้ประโยชน์เพิ่มมูลค่าก่อให้เกิดรายได้และปรับปรุงระบบกำจัดขยะมูลฝอยแบบถูกหลักวิชาการ
๖. เพิ่มประสิทธิภาพการจัดการน้ำเสียก่อนลงสู่แหล่งน้ำ โดยเร่งบำบัดน้ำเสียในชุมชนและน้ำทิ้งจากโรงงานอุตสาหกรรมให้มีค่ามาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้ง และการปรับปรุงระบบบำบัดน้ำเสียให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด
๗. เพิ่มศักยภาพการบริหารจัดการน้ำอุปโภคบริโภค โดยการจัดให้มีน้ำอุปโภคบริโภคให้หมู่บ้านที่ขาดแคลน และจัดหาสำรอง
๘. เพิ่มประสิทธิภาพการจัดการภัยแล้ง น้ำท่วมขัง และอุทกภัย โดยการพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อลดและติดตามการเกิดปัญหาภัยแล้ง น้ำท่วมขังรอการระบาย อุทกภัย และพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อป้องกันการเกิดภัยพิบัติ

๙. ส่งเสริมการผลิตและใช้พลังงานทางเลือก/พลังงานทดแทน โดยเพิ่มการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานแสงอาทิตย์ และพลังงานชีวมวล และพลังงานทางเลือกอื่นๆ

๑๐. บริหารจัดการโคราชจีโอพาร์คให้เกิดความยั่งยืน โดยการประชาสัมพันธ์ และสร้างการรับรู้ ความรู้ ความเข้าใจ สร้างการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่น พัฒนาศูนย์เรียนรู้แหล่งโคราชจีโอพาร์ค ส่งเสริมการอนุรักษ์มรดกทางธรณี ธรรมชาติ และวัฒนธรรม โคราชจีโอพาร์ค ทักษะภูมิปัญญาท้องถิ่นต่อยอดผลิตภัณฑ์อัตลักษณ์ท้องถิ่น การศึกษาหลักสูตรโคราช จีโอพาร์ค และเชื่อมโยงโปรแกรมการอนุรักษ์อื่นของยูเนสโกในพื้นที่จังหวัด

๑๑. บริหารจัดการพื้นที่สงวนชีวมณฑลสะแกราช โดยประชาสัมพันธ์ และสร้างการรับรู้ ความรู้ ความเข้าใจ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนรอบพื้นที่สงวนชีวมณฑล ต่อยอดผลงานวิจัยความหลากหลายทางชีวภาพเพื่อการพัฒนาพื้นที่อย่างยั่งยืน และเชื่อมโยงโปรแกรมการอนุรักษ์อื่นของยูเนสโกในพื้นที่จังหวัด

๑๒. บริหารจัดการพื้นที่มรดกโลก กลุ่มป่าดงพญาเย็น-เขาใหญ่ โดยการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนรอบพื้นที่มรดกโลก การดำเนินกิจกรรมการอนุรักษ์พื้นที่มรดกโลก และเชื่อมโยงโปรแกรมการอนุรักษ์อื่นของยูเนสโกในพื้นที่จังหวัด

๑๓. ส่งเสริมกิจกรรมลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก โดยพัฒนาต่อยอดองค์ความรู้เกี่ยวกับการใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพและภูมิปัญญาของชุมชนและท้องถิ่นไปสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ พัฒนาเศรษฐกิจจากฐานชีวภาพ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มุ่งสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรมที่มีมูลค่าสูง และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และสร้างวิถีชีวิตที่ยั่งยืน มีความปลอดภัย และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๔) แผนงานโครงการ

(๑) แผนงาน ยุทธศาสตร์บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(๒) โครงการ โครงการบริหารจัดการด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

กิจกรรมหลักที่ ๑ ยุทธศาสตร์การป้องกันและฟื้นฟูพื้นที่ป่า

กิจกรรมหลักที่ ๒ เร่งรัดการดำเนินการเพื่อลดจำนวนสัตว์ป่าออกนอกพื้นที่

กิจกรรมหลักที่ ๓ เพิ่มประสิทธิภาพการจัดการพื้นที่ดินเค็ม

กิจกรรมหลักที่ ๔ เพิ่มประสิทธิภาพการจัดการฝุ่นละอองขนาดเล็ก (PM ๒.๕)

กิจกรรมหลักที่ ๕ เพิ่มประสิทธิภาพการจัดการขยะมูลฝอย

กิจกรรมหลักที่ ๖ เพิ่มประสิทธิภาพการจัดการน้ำเสียก่อนลงสู่แหล่งน้ำ

กิจกรรมหลักที่ ๗ เพิ่มศักยภาพการบริหารจัดการน้ำอุปโภคบริโภค

กิจกรรมหลักที่ ๘ เพิ่มประสิทธิภาพการจัดการภัยแล้ง น้ำท่วมขัง และอุทกภัย

กิจกรรมหลักที่ ๙ ส่งเสริมการผลิตและใช้พลังงานทางเลือก/พลังงานทดแทน

กิจกรรมหลักที่ ๑๐ บริหารจัดการโคราชจีโอพาร์คให้เกิดความยั่งยืน

กิจกรรมหลักที่ ๑๑ บริหารจัดการพื้นที่สงวนชีวมณฑลสะแกราช

กิจกรรมหลักที่ ๑๒ บริหารจัดการพื้นที่มรดกโลก กลุ่มป่าดงพญาเย็น-เขาใหญ่

กิจกรรมหลักที่ ๑๓ ส่งเสริมกิจกรรมลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก

ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

๑) วัตถุประสงค์

๑. เพื่อให้ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน รวมทั้งเกิดความสงบเรียบร้อยภายในจังหวัด

๒. เพื่อเสริมสร้างศักยภาพในการป้องกันและลดผลกระทบจากสาธารณภัย

๓. เพื่อยกระดับการจัดการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนน

๒) เป้าหมายและตัวชี้วัดของประเด็นการพัฒนา

๑. คดีอาญา (ที่สำคัญ) ลดลง ร้อยละ ๕ ต่อปี
๒. พื้นที่ที่ได้รับผลกระทบจากสาธารณภัยลดลง ร้อยละ ๑๐ ต่อปี
๓. อัตราผู้เสียชีวิตจากอุบัติเหตุทางถนนต่อแสนประชากรลดลง ร้อยละ ๒ ต่อปี

๓) แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาขีดความสามารถในระบบการดูแลรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน โดยการสร้างเครือข่ายบูรณาการในการป้องกันปัญหาอาชญากรรมในชุมชน การติดตั้งกล้องโทรทัศน์วงจรปิดในพื้นที่เสี่ยงของจังหวัด และการตั้งจุดตรวจจุดสกัดในพื้นที่เสี่ยง เส้นทางคมนาคมหลัก และเส้นทางรองของจังหวัด

๒. ยกระดับการรับรู้ของประชาชนในความรู้ด้านสิทธิและเสรีภาพขั้นพื้นฐาน โดยการสร้างการรับรู้กฎหมาย สิทธิและเสรีภาพของประชาชนตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

๓. เพิ่มพื้นที่ที่มีศักยภาพในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย โดยการเสริมสร้างแนวทางในการป้องกันและลดผลกระทบจากสาธารณภัย และสร้างการรับรู้ในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยให้กับประชาชน

๔. ยกระดับการจัดการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนน โดยการเสริมสร้างความปลอดภัยและลดผลกระทบจากอุบัติเหตุทางถนน และสร้างการรับรู้ในการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนให้กับประชาชน

๔) แผนงานโครงการ

(๑) แผนงาน ความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

(๒) โครงการ โครงการรักษาความมั่นคงและปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

กิจกรรมหลักที่ ๑ พัฒนาขีดความสามารถในระบบการดูแลรักษาความปลอดภัย ในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

กิจกรรมหลักที่ ๒ ยกระดับการรับรู้ของประชาชนในความรู้ด้านสิทธิและเสรีภาพขั้นพื้นฐาน

กิจกรรมหลักที่ ๓ เพิ่มพื้นที่ที่มีศักยภาพในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

กิจกรรมหลักที่ ๔ ยกระดับการจัดการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนน

๑.๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดนครราชสีมา โดยมุ่งเน้นพัฒนา ด้านเศรษฐกิจ เมืองน่าอยู่ รักษาสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ ปกป้องสถาบัน พัฒนาองค์กรให้มีประสิทธิภาพ สานต่อแนวทางพระราชดำริ ด้านการศึกษา การเกษตร พัฒนาสังคม ด้านการพัฒนา สาธารณสุข ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการพัฒนาการท่องเที่ยว ศาสนา-วัฒนธรรมประเพณีและ กีฬา ด้านการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี ด้านการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินด้านการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยปัจจุบันมีรายละเอียดของยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดนครราชสีมา ดังนี้

๑) ยุทธศาสตร์ด้านโครงการตามแนวทางพระราชดำริ

๑.๑) ส่งเสริม สนับสนุนการบริหารจัดการน้ำเพื่อแก้ไขและป้องกันปัญหาอุทกภัยอย่างเป็นระบบตาม แนวทางพระราชดำริ เช่น การบริหารจัดการน้ำ เตรียมรับมือ สู้ภัยแล้ง

๑.๒) ส่งเสริมการพัฒนาชุมชนและสังคมตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๒) ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต

๒.๑) ยกระดับคุณภาพการศึกษา ผลิตรคนที่มีคุณภาพ และมีสติปัญญา รอบรู้ เท้าทันการเปลี่ยนแปลง

๒.๒) ลดความเหลื่อมล้ำ สร้างคนให้มีคุณภาพ เช่นการพัฒนา คุณภาพชีวิตให้กับผู้สูงอายุ เด็ก สตรี และผู้ด้อยโอกาส ให้ดีขึ้น

๒.๓) พัฒนาคคนให้มีสุขภาพะที่ดี ทั้งร่างกาย จิตใจ เช่น สาธารณสุข สร้างสุขภาพประชาชน “๓อ.๒ส.” (อาหาร ออกกำลังกาย อารมณ์ ไม่สูบบุหรี่ และไม่ดื่มสุรา) สนับสนุนอุปกรณ์ทางการแพทย์

๒.๔) ส่งเสริมงานป้องกันแก้ไขปัญหายาเสพติด

๒.๕) ทำนุบำรุงศาสนาวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่น

๓) ยุทธศาสตร์ด้านพัฒนาเศรษฐกิจ

๓.๑) ส่งเสริม สนับสนุนการเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขัน เศรษฐกิจ เกษตรกรรม อุตสาหกรรม ท่องเที่ยวและบริการ ยกระดับมาตรฐานการผลิต และการพัฒนาศักยภาพด้านการเกษตร เพิ่มปริมาณคุณภาพ การผลิต ส่งเสริมเกษตรปลอดภัย เกษตรอินทรีย์ ลดต้นทุนการผลิต เพิ่มช่องทางทางการตลาด ส่งเสริม เทคโนโลยีการเกษตรและเครือข่ายเกษตรกร เร่งรัดสร้างอาชีพ เพื่อสร้างเศรษฐกิจชุมชน

๓.๒) ส่งเสริมการเลี้ยงสัตว์เศรษฐกิจ และพืชเศรษฐกิจสร้างรายได้

๓.๓) บริหารจัดการน้ำ พัฒนาแหล่งน้ำ ธนาคารน้ำใต้ดิน สร้างโครงข่ายน้ำ เพื่อการเกษตร น้ำสะอาด เพื่อการอุปโภคบริโภค

๔) ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาเมือง

๔.๑) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน วางผังเมืองและสิ่งอำนวยความสะดวกให้ครอบคลุมทั่วถึง

๔.๒) บำรุงรักษา พันฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้ได้รับการจัดสรรที่ดีมีคุณภาพ

๔.๓) ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย รักษาความสงบเรียบร้อยและส่งเสริมศีลธรรมอันดีของ ประชาชน

๔.๔) ประสานความร่วมมือกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นๆ ในการพัฒนาแก้ไขปัญหาความ เดือดร้อนของประชาชน

๔.๕) สนับสนุน ส่งเสริมการกีฬา บำรุงสถานที่สำหรับกีฬาการท่องเที่ยวและสุขภาพ จัดให้มี สวนสาธารณะ และสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ

๕) ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

๕.๑) ยึดหลักธรรมาภิบาล มุ่งเน้นการมีส่วนร่วมของประชาชน

๕.๒) พัฒนาความร่วมมือระหว่างส่วนราชการและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๕.๓) สนับสนุน ส่งเสริมการบูรณาการการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นเพื่ออนาคต

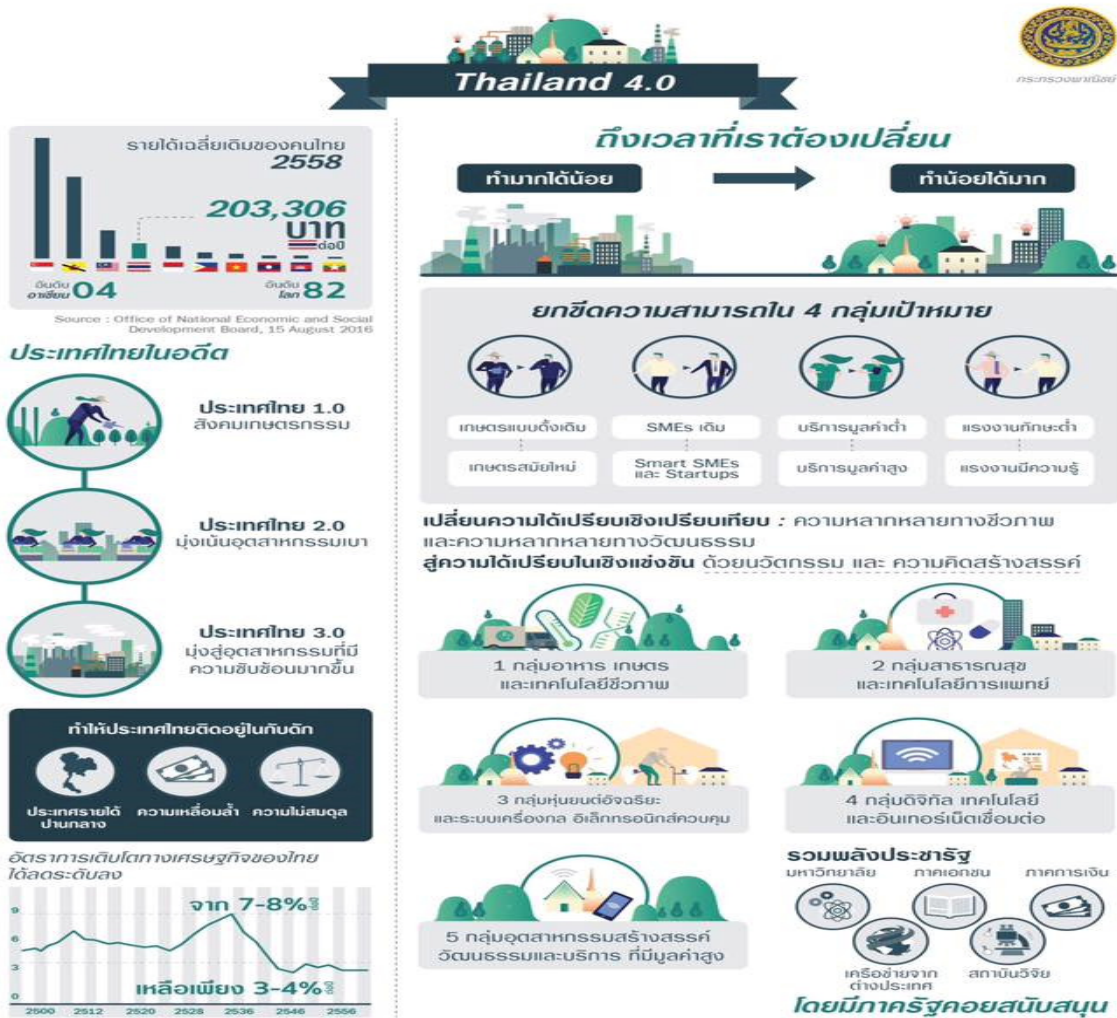
๕.๔) ส่งเสริมการปกครองตามระบอบประชาธิปไตย ทำงานอย่างซื่อสัตย์สุจริต ยกระดับความโปร่งใส ในการบริหารงาน

๕.๕) นำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาใช้ในการพัฒนาพัฒนาท้องถิ่น

๕.๖) ปรับปรุงโครงสร้างให้กระชับไม่ซับซ้อน

๑.๕ ไทยแลนด์ ๔.๐ (THAILAND ๔.๐)

การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นต้องมีความสัมพันธ์กับไทยแลนด์ ๔.๐ โดยให้ความสำคัญกับ การพัฒนาด้านเทคโนโลยีกลุ่มอาหาร เกษตร และเทคโนโลยีชีวภาพ กลุ่มสาธารณสุข สุขภาพ และเทคโนโลยี การแพทย์ กลุ่มเครื่องมือ อุปกรณ์อัจฉริยะ หุ่นยนต์ และระบบเครื่องกลที่ใช้ระบบอิเล็กทรอนิกส์ ควบคุม กลุ่มดิจิทัล เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตที่เชื่อมต่อและบังคับอุปกรณ์ต่างๆ ปัญญาประดิษฐ์และเทคโนโลยี สมองกลฝังตัว กลุ่มอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ วัฒนธรรม และบริการที่มีมูลค่าสูง โดยรายละเอียดไทยแลนด์ ๔.๐ มีดังนี้

ประเทศไทย ๔.๐ ถือเป็นการพัฒนา เครื่องยนต์เพื่อขับเคลื่อนการเติบโตทางเศรษฐกิจชุดใหม่ (New Engines of Growth) ด้วยการเปลี่ยนแปลง ความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบ ของประเทศที่มีอยู่ ๒ ด้าน คือ ความหลากหลายเชิงชีวภาพ และ ความหลากหลายเชิงวัฒนธรรม ให้เป็นความได้เปรียบในเชิงแข่งขัน โดยการเติมเต็มด้วยวิทยาการ ความคิดสร้างสรรค์ นวัตกรรม วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การวิจัยและพัฒนา แล้วต่อยอดความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบเป็น ๕ กลุ่มเทคโนโลยีและอุตสาหกรรมเป้าหมาย ประกอบด้วย

๑. กลุ่มอาหาร เกษตร และเทคโนโลยีชีวภาพ (Food, Agriculture & Bio-Tech) อาทิ เทคโนโลยีการเกษตร (Agritech) เทคโนโลยีอาหาร (Foodtech) เป็นต้น

๒. กลุ่มสาธารณสุข สุขภาพ และเทคโนโลยีทางการแพทย์ (Health, Wellness & Bio-Med) อาทิ เทคโนโลยีสุขภาพ (Healthtech) เทคโนโลยีการแพทย์ (Medtech) สปา (Spa) เป็นต้น

๓. กลุ่มเครื่องมือ อุปกรณ์อัจฉริยะ หุ่นยนต์ และระบบเครื่องกลที่ใช้ระบบอิเล็กทรอนิกส์ควบคุม (Smart Devices, Robotics & Mechatronics) อาทิ เทคโนโลยีหุ่นยนต์ (Robotech) เป็นต้น

๔. กลุ่มดิจิทัล เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตที่เชื่อมต่อและบังคับอุปกรณ์ต่างๆ ปัญญาประดิษฐ์และเทคโนโลยีสมองกลฝังตัว (Digital, IOT, Artificial intelligence & Embedded Technology) อาทิ เทคโนโลยีการเงิน (Fintech) อุปกรณ์เชื่อมต่อออนไลน์โดยไม่ต้องใช้คน (IoT) เทคโนโลยีการศึกษา (Edtech) อี-มาร์เก็ตเพลส (E-Market place) อี-คอมเมิร์ซ (E-Commerce) เป็นต้น

๕. กลุ่มอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ วัฒนธรรม และบริการที่มีมูลค่าสูง (Creative, Culture & High Value Services) อาทิ เทคโนโลยีการออกแบบ (Designtech) ธุรกิจไลฟ์สไตล์ (Lifestyle Business) เทคโนโลยีการท่องเที่ยว (Traveltech) การเพิ่มประสิทธิภาพการบริการ (Service Enhancing) เป็นต้น

๒. ยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองคง

๒.๑ วิสัยทัศน์

องค์การบริหารส่วนตำบลเมืองคง ได้กำหนดวิสัยทัศน์ (vision) เพื่อเป็นสภาพการณ์ในอุดมคติซึ่งเป็นจุดมุ่งหมายและปรารถนา คาดหวังที่จะเกิดขึ้นหรือบรรลุผลในอนาคตข้างหน้า ขนาดที่มีประชากรอาศัยอยู่อย่างสงบสุข และคาดการณ์ในอนาคตต้องเป็นชุมชนที่สงบสุข น่ายุอาศัยและมีทัศนียภาพและสิ่งแวดล้อม จึงได้กำหนดวิสัยทัศน์คาดหวังที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ดังนี้

“พัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน การคมนาคมสะดวก สาธารณสุขดี
เศรษฐกิจดี มีความรู้ก้าวไกล สิ่งแวดล้อมปลอดจากมลพิษ”

❖ พันธกิจการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลเมืองคง (mission)

- พันธกิจที่ ๑** ปรับปรุงและพัฒนาาระบบคมนาคมขนส่ง ระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการให้ได้มาตรฐาน มีประสิทธิภาพและเพียงพอต่อความต้องการของประชาชน เพื่อรองรับการขยายตัวของเมืองในอนาคตและเศรษฐกิจของท้องถิ่น
- พันธกิจที่ ๒** การส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของคน ครอบครัว และชุมชนให้เข้มแข็ง สามารถพึ่งตนเองได้ ตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง
- พันธกิจที่ ๓** การสร้างระบบบริหารจัดการที่ดี โดยให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ การวางแผนพัฒนา การตรวจสอบ เพื่อให้เกิดความโปร่งใสในการบริหารและการปกครอง
- พันธกิจที่ ๔** ปรับปรุงและพัฒนาาระบบการศึกษาและสาธารณสุข ตลอดจนอนุรักษ์และพัฒนาศิลปวัฒนธรรมอันดีงามและภูมิปัญญาของท้องถิ่น
- พันธกิจที่ ๕** การพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารและการบริการให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เพื่อสนับสนุนการบริหารจัดการที่ดี
- พันธกิจที่ ๖** การสร้างความเข้มแข็งด้านการเงินการคลัง โดยการปรับปรุงกระบวนการบริหารการเงินการคลังให้สอดคล้องกับอำนาจหน้าที่และภารกิจที่มีอยู่เดิม และที่ได้รับโอนจากการกระจายอำนาจจากรัฐบาล

๒.๒ ยุทธศาสตร์

กำหนดไว้ ๙ ยุทธศาสตร์ ดังนี้

- ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
- ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การบริหารราชการให้มีประสิทธิภาพ คุณภาพ
- ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาด้านสาธารณสุข
- ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาและส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
- ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาด้านคุณภาพชีวิตและสวัสดิการสังคม
- ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การพัฒนาด้านการเกษตร เศรษฐกิจ พาณิชยกรรม
- ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การพัฒนาด้านการกีฬา นันทนาการ และการท่องเที่ยว
- ยุทธศาสตร์ที่ ๘ การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ยุทธศาสตร์ที่ ๙ การพัฒนาด้านความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๒.๓ เป้าประสงค์

- ๑.ระบบคมนาคมขนส่ง ระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการได้มาตรฐาน และพัฒนาแหล่งน้ำให้เพียงพอทั่วถึง
- ๒.มีการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล มีความโปร่งใส สามารถตรวจสอบได้
- ๓.ประชาชนมีสุขภาพดี สามารถดูแลตนเองได้อย่างเหมาะสมและได้รับการสาธารณสุขอย่างทั่วถึง
- ๔.ยกระดับการศึกษาที่มีคุณภาพ ประชาชนมีคุณธรรมจริยธรรม สืบสานประเพณี อนุรักษ์วัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น
- ๕.ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี และสร้างอาชีพเลี้ยงตนได้
- ๖.ประชาชนชนมีทักษะด้านเกษตรตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง
- ๗..ประชาชนเล่นกีฬาและนันทนาการ รู้รักสามัคคี เพิ่มความเข้มแข็งในชุมชน
- ๘.ป้องกันลดมลพิษสิ่งแวดล้อม พ้นฟูและอนุรักษ์เพิ่มพื้นที่สีเขียวให้ชุมชน
๙. ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข

๒.๔ ตัวชี้วัด

๑. มีระบบคมนาคมขนส่ง ระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการได้มาตรฐาน
๒. มีแหล่งน้ำ ต่อการอุปโภคบริโภคและทำการเกษตรที่เพียงพอ
๓. การผ่านเกณฑ์การบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล
๔. ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนในการมีส่วนร่วมดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล
๕. ร้อยละของครัวเรือนที่มีสุขภาพที่ดีเข้าถึงสาธารณสุข
๖. ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าร่วมกิจกรรมสาธารณะ
๗. ประชาชนเข้าถึงการบริการการศึกษาที่มีคุณภาพ
๘. ผ่านเกณฑ์การประเมินด้านคุณภาพการศึกษา
๙. ประชาชนมีรายได้เฉลี่ยไม่น้อยกว่าคนละ ๓๐,๐๐๐ บาท
๑๐. ร้อยละของหมู่บ้านที่ดำเนินงานตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง
๑๑. ประชาชนมีสุขภาพร่างกายแข็งแรง
๑๒. เพิ่มพื้นที่สีเขียวในพื้นที่หมู่บ้าน
๑๓. ประชาชนมีจิตสำนึกรักสิ่งแวดล้อม ลดมลพิษปัญหาสิ่งแวดล้อม
๑๔. สถิติร้อยละการเกิดเหตุในเขตพื้นที่ลดลง

๒.๕ ค่าเป้าหมาย (Goals)

๑. การได้ใช้เส้นคมนาคมสะดวก
๒. ระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการเพียงพอและทั่วถึง
๓. การบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ ตามแนวธรรมาภิบาล
๔. ประชาชนมีสุขภาพดี
๕. การส่งเสริมการศึกษา อนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมและประเพณีของท้องถิ่น
๖. มีคุณภาพชีวิตที่ดี
๗. ประชาชนดำเนินชีวิตตามแนวเศรษฐกิจ พอเพียง
๘. ประชาชนมีสุขภาพร่างกายแข็งแรง
๙. จัดการทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม ไม่ให้เกิดมลภาวะและ มีความยั่งยืน
- ๑๐ . ชุมชนมีความเป็นระเบียบเรียบร้อย ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๒.๖ กลยุทธ์ (Strategy)

องค์การบริหารส่วนตำบลเมืองคงกำหนดกลยุทธ์ตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่น ดังนี้
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

แนวทางที่ ๑ การจัดให้มีและบำรุงรักษาโครงสร้างพื้นฐาน ทางบก ทางน้ำ และทางระบายน้ำและการปรับปรุงบำรุงรักษาในเขตชุมชนและท้องถิ่น

แนวทางที่ ๒ ส่งเสริมเชื่อมโยงการชลประทาน ก่อสร้างฝาย ทำนบกั้นน้ำ ขุดลอก ขุดสระ พัฒนาแหล่งคลองน้ำ ระบบประปา และกระจายการใช้ประโยชน์

แนวทางที่ ๓ ส่งเสริมสถานที่เพื่อนันทนาการและออกกำลังกาย สนามกีฬาและนันทนาการชุมชน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ การบริหารราชการให้มีประสิทธิภาพ คุณภาพ

แนวทางที่ ๑ ส่งเสริมศักยภาพของท้องถิ่นในทุกๆด้านตามหลักการบริหารจัดการที่ดี

แนวทางที่ ๒ การพัฒนาเทคโนโลยีและบุคลากรขององค์กรให้มีความเหมาะสมสอดคล้อง

แนวทางที่ ๓ การสื่อสารประชาสัมพันธ์เพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมรับรู้และติดตามการทำงานขององค์กรตนเอง

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาด้านสาธารณสุข

แนวทางที่ ๑ เสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนในด้านสาธารณสุข โดยส่งเสริมอาสาสมัครสาธารณสุข (อสม) ให้ทำงานอย่างมีคุณค่าและขวัญกำลังใจที่ดี

แนวทางที่ ๒ จัดระบบส่งเสริมสุขภาพประชาชนเพื่อการพึ่งพาตนเองของประชาชนสู่การมีสุขภาพที่ดี (คุ้มครองผู้บริโภค/ การควบคุมป้องกันโรคติดต่อ / ไม่ติดต่อ / การฟื้นฟูสุขภาพประชาชน /อนามัยโรงเรียน)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาและส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

แนวทางที่ ๑ ส่งเสริมสนับสนุนการศึกษาทั้งใน และนอกระบบโรงเรียน ทั้งระดับก่อนวัยเรียน ประถม มัธยม และระดับปริญญาตรี ภาคประชาชน โดยประสานการสนับสนุนงบประมาณ และพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ชุมชน ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

แนวทางที่ ๒ ส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ให้ได้มาตรฐานและมีความเป็นเลิศ

แนวทางที่ ๓ รื้อฟื้นคุณค่า วัฒนธรรมประเพณีของชุมชนชาติพันธุ์ วิถีชีวิต ภูมิปัญญาท้องถิ่น

แนวทางที่ ๔ ส่งเสริมบทบาทของสถาบัน บวร วัด โรงเรียน ในการพัฒนาชุมชน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาด้านคุณภาพชีวิตและสวัสดิการสังคม

แนวทางที่ ๑ พัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ โดยสนับสนุนเบี้ยยังชีพ อย่างทั่วถึงและเป็นธรรม

แนวทางที่ ๒ การสังคมสงเคราะห์และพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี คนชรา ผู้ด้อยโอกาสและผู้ติดเชื้อ HIV

แนวทางที่ ๓ ส่งเสริมสนับสนุนและพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนทุกวัย ตั้งแต่แรกเกิดวัยเด็ก วัยรุ่น เยาวชน วัยทำงานและคนชรา

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๖ การพัฒนาด้านการเกษตร เศรษฐกิจ พาณิชยกรรม

แนวทางที่ ๑ ส่งเสริมและพัฒนาด้านการผลิต เพื่อเพิ่มมูลค่าผลผลิตและการตลาด โดยให้ความรู้กับประชาชนอย่างทั่วถึงและสอดคล้องกับวิถีชีวิต

แนวทางที่ ๒ พัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศด้านเกษตรกรรม

แนวทางที่ ๓ ส่งเสริมความเข้มแข็งโดยใช้เกษตรอินทรีย์

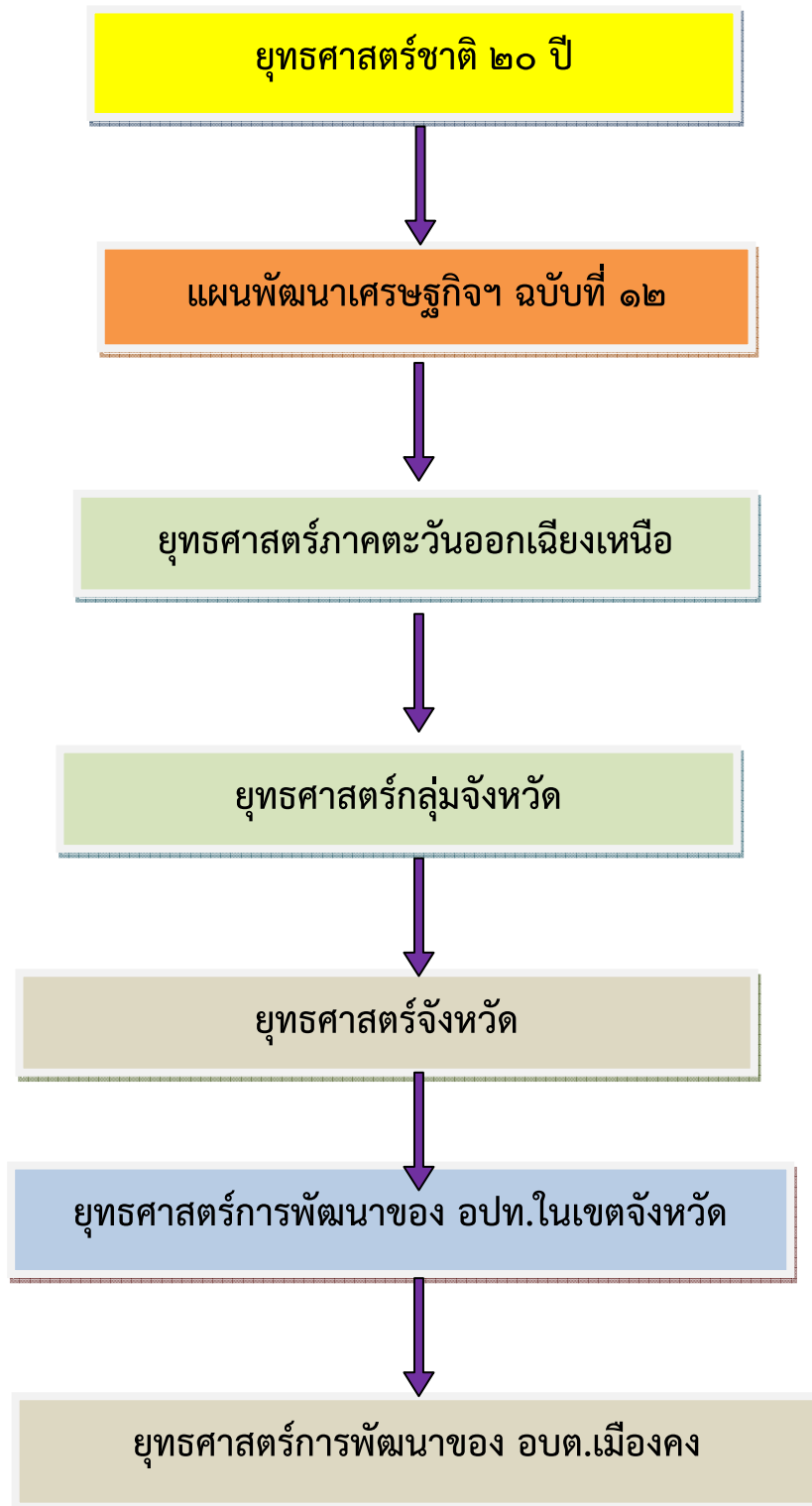
- แนวทางที่ ๔ พัฒนาความรู้ด้านวิชาการเพื่อส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพการผลิตทางการเกษตร สนับสนุนศูนย์การเรียนรู้ชุมชน และแหล่งเรียนรู้ด้านเศรษฐกิจ
- แนวทางที่ ๕ สนับสนุนการรวมกลุ่มเกษตรกรเพื่อเพิ่มอำนาจต่อรองต่างๆ
- แนวทางที่ ๖ ส่งเสริม OTOP ในด้านนวัตกรรม เช่น พัฒนาคุณภาพการผลิต ยกกระดับเป็นสินค้าส่งออกและจัดทำห้องแสดงสินค้าเพื่อขยายเครือข่ายและการตลาดส่งออก
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๗ การพัฒนาด้านการกีฬา นันทนาการ และการท่องเที่ยว
- แนวทางที่ ๑ ส่งเสริมการกีฬาทุกประเภทเพื่อความเป็นเลิศและเป็นอาชีพ สนับสนุนการกีฬาพื้นบ้าน
- แนวทางที่ ๒ ส่งเสริมการแข่งขันการกีฬาเพื่อสร้างความสมานฉันท์ระหว่างองค์กรต่างๆ
- แนวทางที่ ๓ ส่งเสริมกีฬาและนันทนาการระดับเยาวชนและประชาชน เพื่อแก้ไขปัญหาเสพติดและใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์
- แนวทางที่ ๔ พัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกและความปลอดภัยเพื่อบริการนักท่องเที่ยวให้สะดวกรวดเร็ว
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๘ การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- แนวทางที่ ๑ ส่งเสริมการจัดสวนสาธารณะชุมชน / ส่งเสริมการสร้างความร่วมมือสองข้างทาง เช่น หน้าโรงเรียน/ ชุมชน ปรับปรุงภูมิทัศน์ภายในจังหวัด
- แนวทางที่ ๒ รณรงค์การแก้ไขปัญหาภาวะโลกร้อน / ส่งเสริมการประหยัดพลังงาน
- แนวทางที่ ๓ ส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่นในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- แนวทางที่ ๔ ประสานความร่วมมือเพื่อแก้ไขปัญหาขยะภาครัฐและเอกชนแบบครบวงจร
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๙ การพัฒนาด้านความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
- แนวทางที่ ๑ การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย / ความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ลดอุบัติเหตุจากรoad / ทางน้ำ
- แนวทางที่ ๒ เสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนในด้านความมั่นคงและความปลอดภัย
- แนวทางที่ ๓ สร้างความมั่นใจและความสบายใจให้กับประชาชนด้านความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๒.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning)

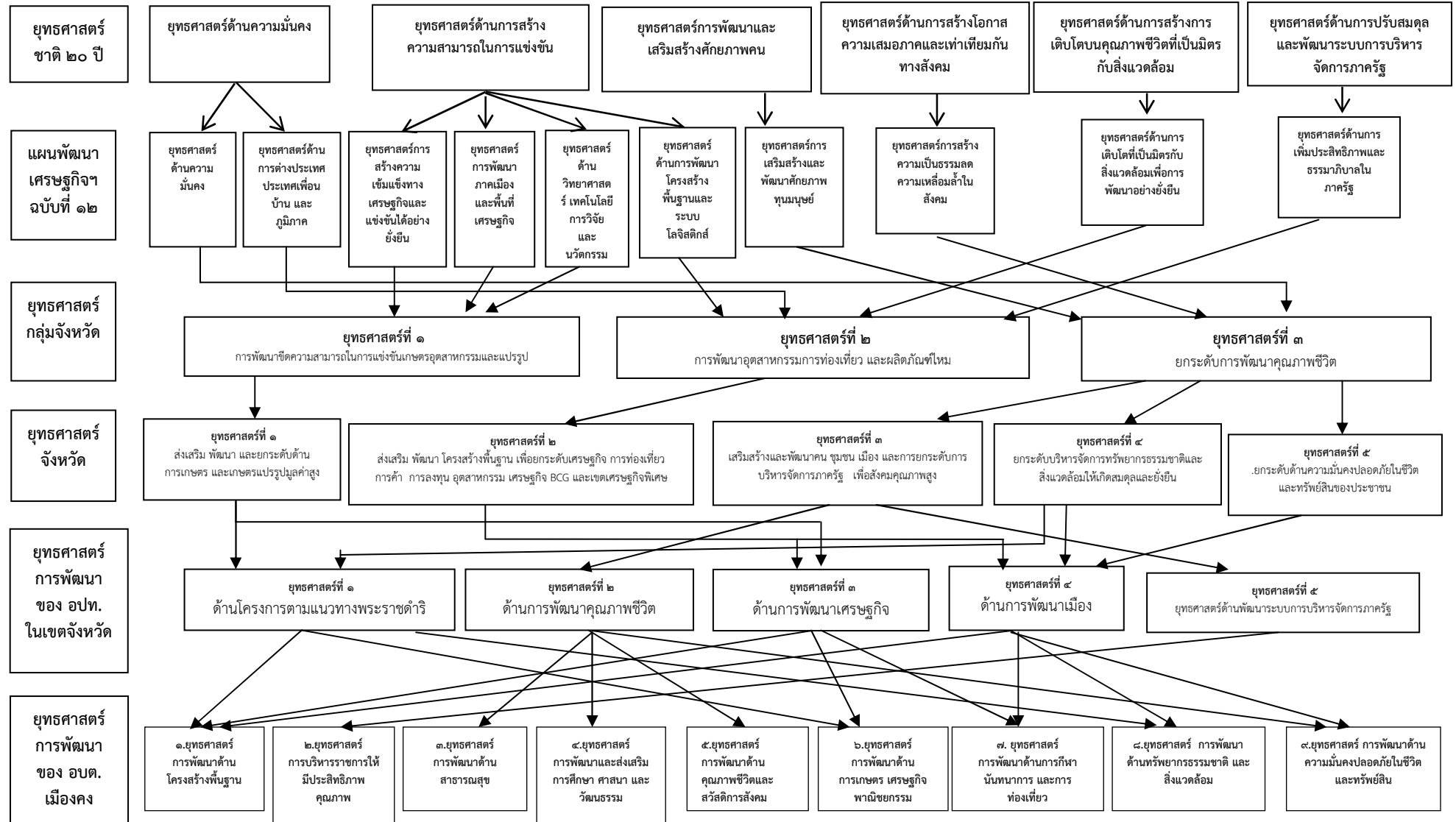
- ๑) การพัฒนาชุมชนให้น่าอยู่มีความเข้มแข็ง โดยได้รับบริการสาธารณด้านโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นเพื่อรองรับการขยายตัวของชุมชนและเศรษฐกิจ
- ๒) การพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐที่ดีและมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน
- ๓) การเข้าถึงสาธารณสุขของประชาชนที่ยั่งยืน
- ๔) การพัฒนาระบบการศึกษา บำรุงศาสนา ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น และการกีฬา
- ๕) ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพคนและความเข้มแข็งของชุมชนในการพึ่งตนเอง
- ๖) การพัฒนาเพื่อยกระดับการเกษตร และสร้างแหล่งท่องเที่ยวใหม่
- ๗) การกำจัดขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูลและมลภาวะสิ่งแวดล้อมที่มีอย่างยั่งยืน
- ๘) การพัฒนาและสร้างความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๒.๘ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๕) ขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองคง มีความสอดคล้องกับ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัด ยุทธศาสตร์จังหวัด ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด ยุทธศาสตร์การพัฒนากภาค แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ และ ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ดังนี้

๒.๘ ความเชื่อมโยงแผนยุทธศาสตร์ในภาพรวม

ความเชื่อมโยงแผนยุทธศาสตร์ในภาพรวม

ยุทธศาสตร์ การพัฒนาของ องค์การบริหารส่วน ตำบลเมืองคง	ยุทธศาสตร์ การพัฒนาของ อปท.ในเขต จังหวัดนครราชสีมา	แผนพัฒนาจังหวัด	แผนพัฒนาเศรษฐกิจ ฉบับที่ ๑๒	ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี
๑.ด้านโครงสร้าง พื้นฐาน	๑.ด้านโครงการตามแนวทาง พระราชดำริ ๓.ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ ๔.ด้านการพัฒนาเมือง	๒.ส่งเสริม พัฒนา โครงสร้างพื้นฐาน เพื่อยกระดับเศรษฐกิจ การท่องเที่ยว การค้า การลงทุน อุตสาหกรรม เศรษฐกิจ BCG และเขตเศรษฐกิจ พิเศษ	๗.การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และระบบโลจิสติกส์	๒.ด้านการสร้าง ความสามารถในการ แข่งขัน
๒.การบริหารราชการ ให้มีประสิทธิภาพ คุณภาพ	๕.ยุทธศาสตร์ด้านพัฒนาระบบ การบริหารจัดการภาครัฐ	๓.เสริมสร้างและพัฒนาคน ชุมชน เมือง และการยกระดับการบริหาร จัดการภาครัฐ เพื่อสังคมคุณภาพสูง	๖.การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพฤติ มิชอบและธรรมาภิบาลใน สังคม	๖.ด้านการปรับสมดุล และพัฒนาระบบการ บริหารจัดการภาครัฐ
๓.ด้านสาธารณสุข	๒.ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต	๓.เสริมสร้างและพัฒนาคน ชุมชน เมือง และการยกระดับการบริหาร จัดการภาครัฐ เพื่อสังคมคุณภาพสูง	๑.การเสริมสร้างและพัฒนา ศักยภาพทุนมนุษย์	๓.ด้านการพัฒนาและ เสริมสร้างศักยภาพ ทรัพยากรมนุษย์
๔.ด้านพัฒนาและ ส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม	๒.ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต	๓.เสริมสร้างและพัฒนาคน ชุมชน เมือง และการยกระดับการบริหาร จัดการภาครัฐ เพื่อสังคมคุณภาพสูง	๒.การสร้างความเป็นธรรมและ ลดความเหลื่อมล้ำในสังคม	๔.ด้านการสร้างโอกาส และความเสมอภาค ทางสังคม
๕.ด้านคุณภาพชีวิต และสวัสดิการสังคม	๒.ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต	๓.เสริมสร้างและพัฒนาคน ชุมชน เมือง และการยกระดับการบริหาร จัดการภาครัฐ เพื่อสังคมคุณภาพสูง	๒.การสร้างความเป็นธรรมและ ลดความเหลื่อมล้ำในสังคม	๓.ด้านการพัฒนาและ เสริมสร้างศักยภาพ ทรัพยากรมนุษย์ ๔.ด้านการสร้างโอกาส และความเสมอภาค ทางสังคม
๖.ด้านการเกษตร เศรษฐกิจ พาณิชย์กรรม	๑.ด้านโครงการตามแนวทาง พระราชดำริ ๓.ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ	๑.ส่งเสริม พัฒนา และยกระดับด้าน การเกษตร และเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง ๒.ส่งเสริม พัฒนา โครงสร้างพื้นฐาน เพื่อยกระดับเศรษฐกิจ การท่องเที่ยว การค้า การลงทุน อุตสาหกรรม เศรษฐกิจ BCG และเขตเศรษฐกิจ พิเศษ	๓.แข่งขันได้อย่างยั่งยืน ๗.การสร้างความเข้มแข็งทาง เศรษฐกิจและ ๗.การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และระบบโลจิสติกส์ ๘.การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม ๙.การพัฒนาภาค เมือง และ พื้นที่เศรษฐกิจ ๑๐. ความร่วมมือระหว่าง ประเทศเพื่อการพัฒนา	๒.ด้านการสร้าง ความสามารถในการ แข่งขัน
๗.ด้านการกีฬา นันทนาการ และการ ท่องเที่ยว	๓.ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ ๔.ด้านการพัฒนาเมือง	๒.ส่งเสริม พัฒนา โครงสร้างพื้นฐาน เพื่อยกระดับเศรษฐกิจ การท่องเที่ยว การค้า การลงทุน อุตสาหกรรม เศรษฐกิจ BCG และเขตเศรษฐกิจ พิเศษ	๓.แข่งขันได้อย่างยั่งยืน	๒.ด้านการสร้าง ความสามารถในการ แข่งขัน
๘.ด้านทรัพยากร ธรรมชาติ และ สิ่งแวดล้อม	๑.ด้านโครงการตามแนวทาง พระราชดำริ ๓.ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ ๔.ด้านการพัฒนาเมือง	๔.ยกระดับบริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้ เกิดสมดุลและยั่งยืน	๔.การเติบโตที่เป็นมิตรกับ สิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนา อย่างยั่งยืน	๕.ด้านการสร้างการ เติบโตบนคุณภาพชีวิต ที่เป็นมิตรต่อ สิ่งแวดล้อม
๙.ด้านความมั่นคง ปลอดภัยในชีวิตและ ทรัพย์สิน	๒.ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต ๔.ด้านการพัฒนาเมือง	๕.ยกระดับด้านความมั่นคงปลอดภัย ในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน	๕.ยุทธศาสตร์การเสริมสร้าง ความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการ พัฒนาประเทศสู่ความมั่งคั่ง และยั่งยืน	๑.ด้านความมั่นคง

๓. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

องค์การบริหารส่วนตำบลเมืองคงได้ดำเนินการวิเคราะห์สภาพการณ์และศักยภาพ เพื่อชี้ให้เห็นถึงศักยภาพ ปัญหาและความต้องการของประชาชน (ใช้การวิเคราะห์ SWOT Analysis/Dem โดยองค์การบริหารส่วนตำบลเมืองคงได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

(๑) การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น

❖ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน สามารถจำแนกได้ดังนี้

๑) มีเส้นทางคมนาคมในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลเมืองคง ที่เป็นถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก ร้อยละ ๕๐ เป้าหมายคือต้องการให้ได้มากกว่านี้หรือร้อยละ ๘๐ โดยที่จะดำเนินการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กทุกสายนั้น ปัญหาคือ องค์การบริหารส่วนตำบลเมืองคงไม่สามารถดำเนินการได้เนื่องจากเกี่ยวกับงบประมาณมีอยู่อย่างจำกัด ซึ่งพื้นที่รับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองคงนั้นครอบคลุมทั้ง ๑๘ หมู่บ้าน ปัญหาความต้องการ เพื่อให้การสัญจรสะดวก ปลอดภัย ทุกหมู่บ้านมีความต้องการเหมือนกัน ซึ่งต้องใช้หลักของจัดลำดับความสำคัญของหมู่บ้าน เพราะต้องให้ความสำคัญทุกหมู่บ้านเท่าเทียมกัน การแก้ปัญหาด้านนี้ยังคงต้องการพัฒนาต่อไป เนื่องจากงบประมาณไม่เพียงพอในการดำเนินการทั้งหมดได้ ยังคงต้องค่อยเป็นค่อยไปในการพัฒนาหมู่บ้านในพื้นที่ ทั้งนี้องค์การบริหารส่วนตำบลเมืองคง พิจารณาให้ความสำคัญการตั้งงบประมาณในด้านนี้ตามการจัดลำดับความสำคัญของประชาชน และหากโครงการที่เกินศักยภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองคงก็ประสานโครงการไปยังหน่วยงานอื่นเพื่อดำเนินการช่วยเหลือแก้ปัญหาเกี่ยวกับการคมนาคมนี้ต่อไป

๒) การขยายเขตไฟฟ้า ปัจจุบันมีไฟฟ้าใช้เกือบทุกครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ ๙๙ ซึ่งปัญหานี้ก็ให้หมู่บ้านต่างๆดำเนินการสำรวจยังคงเหลือในส่วนไหน อีกประการหนึ่งคือไฟฟ้าส่องสว่างทางหรือที่สาธารณะยังไม่สามารถดำเนินการครอบคลุมพื้นที่ได้ทั้งหมด เนื่องจากพื้นที่ที่มีความต้องการให้ติดตั้งไฟฟ้าส่องสว่างนั้นยังคงไม่ครอบคลุม องค์การบริหารส่วนตำบลเมืองคงพิจารณาการจัดลำดับความสำคัญเป็นจุดเสี่ยงต่อความปลอดภัยในชีวิต สำหรับการแก้ปัญหา คือ การประสานความร่วมมือกันในหลายๆ ฝ่าย เพื่อที่จะทำความเข้าใจกับประชาชนในพื้นที่และวิธีการดำเนินการแก้ไขอย่างไร ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลเมืองคงก็ได้พิจารณาการตั้งงบประมาณในส่วนนี้ตามลำดับความสำคัญ และประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนได้รับทราบถึงการดำเนินงานด้วยอีกทางหนึ่ง

๓) การประปา มีการใช้ประปาส่วนภูมิภาคและประปาหมู่บ้าน การให้บริการยังคงไม่ครบทุกหลังคาเรือน คิดเป็นร้อยละ ๙๕ และมีน้ำใช้ไม่ตลอดทั้งปี ยังคงต้องการส่งน้ำอุปโภคบริโภคให้กับหมู่บ้านในช่วงฤดูแล้ง และประปาส่วนภูมิภาค จำกัดเรื่องการส่งน้ำเป็นช่วงเวลา ซึ่งปัญหาแหล่งน้ำในการผลิต หรือการกักเก็บน้ำไว้ใช้ มีน้อยมาก และฝนทิ้งช่วงมีน้ำ การแก้ปัญหา องค์การบริหารส่วนตำบลเมืองคงได้ดำเนินการขุดเจาะบ่อบาดาล เพื่อบรรเทาความเดือดร้อนการใช้น้ำ บางส่วนและมีขุดลอกสระของหน่วยอื่นให้การสนับสนุน แต่อย่างไรก็ดีในอนาคต ต้องมีการพัฒนาระบบประปาและแหล่งน้ำดิบที่จะทำน้ำประปาเพื่อการอุปโภคบริโภคอย่างต่อเนื่อง เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนต่อไป

❖ ด้านที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อม

จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่า ประชากรในพื้นที่ที่มีที่อยู่อาศัยที่มั่นคง ร้อยละ ๙๙.๗๕ ที่เหลือนั้นยังต้องการความช่วยเหลือในการซ่อมแซมที่อยู่อาศัย แต่งบประมาณมีจำกัดถ้ามีงบประมาณที่มากกว่านี้ องค์การบริหารส่วนตำบลเมืองคงก็จะดำเนินการให้ได้ครอบคลุมทุกหลังคาเรือน บ้านเรือน ปัญหาที่เกี่ยวกับที่อยู่อาศัยยังคงช่วยเหลือได้ตามระเบียบกฎหมาย อีกทั้งการประสานงานหน่วยงานอื่นเข้ามาช่วยเหลือได้บ้าง ส่วนมากมีความเป็นระเบียบเรียบร้อยเนื่องจากเป็นพื้นที่ชนบท ในหมู่บ้านมีการเกิดมลพิษเพียงเล็กน้อย และยังไม่มีโรงงานอุตสาหกรรม ที่เป็นมลพิษ ทำให้สภาพแวดล้อมยังดี

(๒) การวิเคราะห์ข้อมูลด้านเศรษฐกิจ

จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่า ประชากรส่วนใหญ่ทำการเกษตร ร้อยละ ๙๐ และค้าขาย รับจ้างทั่วไป ตามลำดับ รายได้ส่วนมากมาจากการทำการเกษตร คนอายุ ๑๕ – ๖๐ ปีมีอาชีพและรายได้ ร้อยละ ๙๒.๕๐ ส่วนผู้สูงอายุ ๖๐ ปีขึ้นไป ร้อยละ ๙๗ มีอาชีพและมีรายได้ ซึ่งครัวเรือนที่รายได้ไม่ถึงเกณฑ์ คิดเป็นร้อยละ ๐.๖๒ ถือว่าอัตราของประชากรในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเมืองคงมีรายได้เลี้ยงครอบครัว และมีการเก็บออมเงินไว้ด้วย ปัญหาที่คือ รายได้เฉลี่ยต่ำกว่าคนละ ๓๐,๐๐๐ บาทต่อปี ร้อยละ ๐.๖๒ สาเหตุเป็นเพราะว่าราคาผลผลิตทางการเกษตรต่ำ ค่าครองชีพสูง มีเงินแต่ซื้อของได้น้อยลง ประชากรมีพื้นที่ในการทางเกษตรส่วนใหญ่เจอกับภัยแล้ง ฝนทิ้งช่วง ไม่มีน้ำทำการเกษตร อีกทั้งเป็นพื้นที่ดินเค็ม และน้ำใต้ดินใช้การไม่ได้ มีพื้นที่ในการทำการเกษตรน้อยลง ปล่อยที่ว่างเปล่า ว่างงานมากขึ้น ทำให้ประชาชนส่วนใหญ่เดินทางไปทำงานที่อื่น การแก้ไขปัญหาขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองคงมีการจัดโครงการส่งเสริมอาชีพ เพื่อให้ชุมชนมีรายได้เสริมจากการประกอบอาชีพเกษตรกรรม อดหนุนกลุ่มอาชีพในชุมชน แต่การพัฒนาด้านนี้ยังไม่บรรลุวัตถุประสงค์เท่าที่ควร เนื่องจากกลุ่มอาชีพต่างๆ ยังขาดความรู้ด้านการบริหารจัดการและความรู้ด้านการตลาด

(๓) การวิเคราะห์ข้อมูลสังคม

❖ ด้านแรงงาน

จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่า ประชากรที่มีอายุ ๑๕ – ๖๐ ปี อยู่ในกำลังแรงงาน ร้อยละ ๙๒ เมื่อเทียบกับอัตราส่วนกับจังหวัด ร้อยละ ๖๙.๕ ซึ่งมากกว่า และค่าแรงในพื้นที่ต่ำกว่าระดับจังหวัด โดยเฉพาะแรงงานด้านการเกษตร ประชากรอายุระหว่าง ๒๕ – ๕๐ ปี บางส่วน ไปรับจ้างทำงานนอกพื้นที่ รวมทั้งแรงงานที่ไปทำงานต่างประเทศ ปัญหาที่พบคือ ประชากรต้องไปทำงานนอกพื้นที่ในเมืองที่มีโรงงานอุตสาหกรรม บริษัท ห้างร้านใหญ่ๆ เพราะในพื้นที่ไม่มีโรงงานอุตสาหกรรมที่มีการจ้างแรงงานเยอะ เพราะพื้นที่ส่วนมากเป็นที่อยู่อาศัย การจากบ้านย้ายไปทำงานที่อื่นมีมานาน หากต้องการให้แรงงานเหล่านั้นมาพัฒนาบ้านเกิด ต้องร่วมมือกันหลายภาคส่วน เพื่อให้เกิดการพัฒนาพื้นที่ในอนาคต

❖ ด้านสุขภาพและสาธารณสุข

จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่า ประชาชนส่วนมากมีสุขภาพที่ดี มีการคัดกรองสุขภาพให้กับประชาชนกลุ่มเสี่ยง โรคที่มักเกิดแก่ประชากรในพื้นที่ ได้แก่ โรคความดัน เบาหวาน โรคเอดส์ โรคไข้เลือดออก มือ-ปาก-เท้าในเด็ก และโรคอื่นๆ อีกมาก มีสถิติเข้ารับการรักษาพยาบาล ปัญหาทั้งหลายอย่างด้วยกัน ไม่ว่าจะเป็นการรับประทานอาหาร ไม่ค่อยออกกำลังกาย ตรวจเช็คแหล่งน้ำขุ่นขี้โคลนที่เป็นพาหะ และความสะอาด ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลเมืองคง ได้มีโครงการหลายอย่างบูรณาการกับโรงพยาบาลคง และ อสม.ในพื้นที่ เพื่อให้ประชาชนในพื้นที่ อยู่ดีกินดีปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ สุขภาพแข็งแรง

❖ ด้านการศึกษา

จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่า ประชากรอายุ ๑๕ – ๖๐ ปีเต็ม ร้อยละ ๙๙.๖๓ อ่าน เขียนภาษาไทยและคิดเลขอย่างง่ายได้ เด็กอายุ ๖ – ๑๔ ปี ร้อยละ ๙๙.๘๖ ได้รับการศึกษาภาคบังคับ ๙ ปี ได้เรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ หรือเทียบเท่า และที่ไม่ได้เรียนต่อมีงานทำ ร้อยละ ๑๐๐ ด้านการศึกษาอยู่ในเกณฑ์ที่ดี ปัญหาในความไม่เท่าเทียมทางการศึกษาของชนบทกับในเมืองซึ่งเห็นความแตกต่างจากการทดสอบระดับชาติ ยังคงไม่ผ่านเกณฑ์เป็นจำนวนมาก การแก้ปัญหาขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองคง ได้ตระหนักถึงปัญหานี้ โดยเฉพาะเด็กในพื้นที่รับผิดชอบจำเป็นต้องเอาใจใส่ดูแลฝึกฝนตั้งแต่เด็กๆ ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์การบริหารส่วนตำบลเมืองคง และมีการสนับสนุนอาหารเสริมนม อาหารกลางวัน ในกับทางโรงเรียนในเขตพื้นที่ และร่วมกันจัดกิจกรรมต่างๆ กับโรงเรียนในพื้นที่ เพื่อให้เด็กมีวิวัฒนาการที่เติบโตสมวัย และพัฒนาการทางร่างกาย สมอง ควบคู่กับการเข้าถึงสังคมของเด็ก

❖ ด้านค่านิยมไทยของคนในพื้นที่

จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่า ประชากรในพื้นที่นับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ ๙๙.๘๒ และคริสต์ ร้อยละ ๐.๑๒ และการประพฤติดีและมีคุณธรรม คนในครัวเรือนส่วนน้อยที่ดื่มสุราและสูบบุหรี่ คิดเป็นร้อยละ ๗.๙๒ ทั้งดื่มและสูบบุหรี่ การดูแลเอาใจใส่ต่อผู้สูงอายุและผู้พิการ ถือได้ว่าไม่การทอดทิ้งเลย การปฏิบัติกิจกรรมทางศาสนาประจำนั้นเป็นการกลมเกลียวจิตใจ มีศีลมีธรรม ให้คนในสังคมไทยแต่ความเมตตาและให้อภัยกัน แต่ปัญหาความขัดแย้งในสังคมยังมีอยู่ องค์การบริหารส่วนตำบลเมืองคง จึงมีการส่งเสริมและทำกิจกรรมสาธารณะต่างๆ ผู้สูงอายุ เยาวชน และทุกวัย ด้านการศาสนาและวัฒนธรรม รักษาประเพณีต่างๆ รักษาศิลป วัฒนธรรม ของชุมชนให้อยู่คู่กันไว้ เพื่อให้เกิดความสามัคคีและเมตตา ให้อภัยในสังคมไทยน่าอยู่ มีการจัดกิจกรรมงานประเพณี เพื่อให้ประชาชนได้ตระหนักถึงความเป็นพุทธเพื่อสืบสานประเพณีต่างๆ รักษาไว้

❖ ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่า ส่วนมากครัวเรือนมีการป้องกันอุบัติภัยอย่างถูกวิธี มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ร้อยละ ๙๙.๘๑ แต่ที่ไม่มีการป้องกันอุบัติเหตุ อาชญากรรมยังมีอยู่ เพื่อให้ประชาชนในพื้นที่มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของตนเอง องค์การบริหารส่วนตำบลเมืองคง ที่สามารถดำเนินการได้ตามอำนาจหน้าที่และงบประมาณที่มีอยู่อย่างจำกัด คือการติดตั้งกล้องวงจรปิดในจุดที่เป็นที่สาธารณะ ติดตั้งสัญญาณไฟกระพริบทางร่วมทางแยก รวมทั้งได้ตั้งจุดตรวจ จุดสกัด จุดบริการ ในช่วงเทศกาลที่มีวันหยุดหลายวันเพื่ออำนวยความสะดวกให้กับประชาชนและร่วมกับสถานีตำรวจภูธรคง ผู้นำ อปพร. เพื่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน เกิดความสบายใจ มั่นใจ มากขึ้น

❖ ด้านยาเสพติด

ปัญหายาเสพติดในชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองคง จากการที่ทางสถานีตำรวจภูธรคง ได้แจ้งให้กับองค์การบริหารส่วนตำบลเมืองคงทราบนั้นพบว่าในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเมืองคงมีผู้ที่ติดยาเสพติดยังคงมีอยู่ ส่วนใหญ่เป็นช่วงวัยรุ่น และยังไม่พบผู้ค้า เหตุผลก็เนื่องมาจากกว่าได้รับความร่วมมือกับทางผู้นำ ประชาชน หน่วยงานขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองคงที่ช่วยสอดส่องดูแลอยู่เป็นประจำ การแก้ไขปัญหาขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองคง สามารถทำได้เฉพาะตามอำนาจหน้าที่เท่านั้น เช่น การณรงค์ การประชาสัมพันธ์ การแจ้งเบาะแส การฝึกอบรมให้ความรู้ ถ้านอกเหนือจากอำนาจหน้าที่ก็เป็นเรื่องของอำเภอหรือตำรวจแล้วแต่กรณี ทั้งนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลเมืองคงก็ได้ให้ความร่วมมือมาโดยตลอด

(๔) การวิเคราะห์ข้อมูลด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองคงส่วนมากเป็นพื้นที่สำหรับเพาะปลูก ที่อยู่อาศัย ร้านค้า สถานประกอบการ ตามลำดับ และมีพื้นที่บางส่วนที่เป็นพื้นที่สาธารณะ ทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่ ก็ได้แก่ ดิน น้ำ ต้นไม้ อากาศที่ไม่มีมลพิษ ปัญหาคือ เนื่องจากพื้นที่บางส่วนเป็นดินเค็ม น้ำใต้ดินก็เค็ม หรือไม่ก็เป็นน้ำกร่อย ไม่สามารถที่จะนำน้ำจากใต้ดินมาใช้ในการอุปโภค-บริโภคได้ ต้องอาศัยน้ำดิบจากแหล่งอื่น และน้ำฝน น้ำในการเกษตรก็ต้องรอฤดูฝน มีแหล่งน้ำใช้ในการเกษตรไม่เพียงพอ ปัญหาคือยังไม่สามารถหาแหล่งน้ำสำหรับการเกษตรได้เพิ่มขึ้น เพราะพื้นที่ส่วนมากเป็นของประชาชน เอกชน ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม คือขยะ เมื่อมีขยะมากขึ้นในพื้นที่ เกิดจากชุมชน หมู่บ้าน ซึ่งตอนนี้มีการแก้ปัญหาโดยการจ้างเหมาเก็บขยะ ส่วนที่ทิ้งนั้น แก๊ซชั่วคราวโดยเช่าที่ทิ้งขยะ ปัญหาขยะเป็นเรื่องใหญ่ หากจะมีการแก้ไขได้ต้องร่วมมือกับหลายภาคส่วน อีกอย่างเกี่ยวกับการเผาที่นาช่วงฤดูแล้ง หลังจากการการเก็บเกี่ยว ก่อให้เกิดมลภาวะเป็นพิษ และไฟลามทุ่ง ดับยาก เกิดความเสียหายต่อพืชผลทางการเกษตรรายอื่นๆ องค์การบริหารส่วนตำบลเมืองคง ได้จัดประชาสัมพันธ์ และได้เตรียมความพร้อมด้านอุปกรณ์ดับเพลิงไว้ แต่การแก้ไขปัญหาที่ปลายเหตุไม่สามารถช่วยเหลืออะไรได้มากนัก หากแต่เกิดความเสียหายไม่มากนักน้อยเท่านั้น เป้าหมายสิ่งที่จะกระตุ้นเตือน ให้ ประชาชนในพื้นที่ได้ตระหนักถึงภัยธรรมชาติ ตามมา ภัยแล้ง ฝนไม่ตกตามฤดูกาล วาตภัย สิ่งต่างๆเหล่านี้ ล้วนแต่เป็นผลกระทบทั้งสิ้น องค์การบริหารส่วนตำบลเมืองคงได้ตระหนักเพื่อที่แก้ปัญหาให้กับประชาชนและเป็นไปตามความต้องการของประชาชน ไม่ว่าจะ การเก็บขยะให้กับเขตชุมชน ได้แก่ หมู่ที่ ๑ หมู่ที่ ๓ หมู่ที่ ๗ หมู่ที่ ๘ หมู่ที่ ๑๑ หมู่ที่ ๑๘ อีกทั้งส่งเสริมกิจกรรมการปลูกต้นไม้ในวันสำคัญต่างๆ ในพื้นที่สาธารณะเพื่อเพิ่มพื้นที่ป่าไม้

(๕) การวิเคราะห์ข้อมูลด้านการเมือง – การบริหาร

องค์การบริหารส่วนตำบลเมืองคง มีพื้นที่รับผิดชอบทั้งหมด ๑๘ หมู่บ้าน มีนายกองค์การบริหารส่วนตำบลเมืองคง ที่มาจากการเลือกตั้ง และรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลเมืองคง ๒ คน และเลขานายกองค์การบริหารส่วนตำบลเมืองคง ๑ คน ได้จากมาจากการแต่งตั้ง โดยนายกองค์การบริหารส่วนตำบลเมืองคง สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเมืองคง จำนวน ๓๑ คน และผู้นำหมู่บ้าน กำนัน ๑ คน และผู้ใหญ่บ้าน ๑๗ คน จำนวนบุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองคง ๔๕ คน การบริหารงานเป็นไป ระเบียบ กฎหมาย การณรงค์ ประชาสัมพันธ์ ให้ข้อมูลที่ถูกต้อง เกี่ยวกับข้อมูลของการเลือกตั้งที่กระทำได้และทำไม่ได้ให้ประชาชนได้รับทราบ ปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นองค์การบริหารส่วนตำบลเมืองคงก็ได้พยายามแก้ไข โดยเรื่องจากการประชุมประชาคมท้องถิ่นทุกชุมชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเมืองคง ในการจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลเมืองคง จากผลการประชุมทุกครั้งที่ยังองค์การบริหารส่วนตำบลเมืองคงจัดขึ้น มีประชาชนสนใจเข้าร่วมประชุมรวมทั้งแสดงความคิดเห็นที่หลากหลาย ส่งผลให้องค์การบริหารส่วนตำบลเมืองคงดำเนินงานตามความต้องการของประชาชน และประชาชนได้รับประโยชน์ และมีส่วนร่วมในการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลเมืองคง นอกจากนี้ ได้จัดโครงการต่างๆ สำหรับประชาชนอีกหลายโครงการ เพื่อนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับมาพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลเมืองคงให้เจริญเท่าเทียมกับที่อื่นๆ และมีโครงการจัดซื้อเครื่องมือเครื่องใช้ในการปฏิบัติงานให้ทันสมัยและมีประสิทธิภาพ โครงการบางโครงการต้องระงับไว้เนื่องจากข้อจำกัดด้านงบประมาณ มีอัตรากำลังพนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลเมืองคง จำกัด ไม่เพียงพอต่อการตอบสนองความต้องการของประชาชนในด้านบริการ

(๖) การวิเคราะห์ปัญหาความต้องการของประชาชน

ปัญหา	ขอบข่าย/ปริมาณของปัญหา (สภาพปัญหา)	แนวโน้มในอนาคต
๑.ถนน เส้นทาง จราจร	ถนน เส้นทางจราจร มีสภาพ ชำรุดหรือบางพื้นที่ยังไม่ได้ ดำเนินการก่อสร้าง	จัดบริการสาธารณะให้กับ ประชาชนเพื่อให้ได้รับ ความสะดวกและปลอดภัยในการสัญจร โดยจัดหา และซ่อมแซมปรับปรุงให้สามารถใช้ งานได้มาตรฐาน
๒.ไฟฟ้าแสงสว่าง	ไฟฟ้าแสงสว่างไม่เพียงพอและ ครอบคลุมทุกพื้นที่	ติดตั้งไฟฟ้าแสงสว่างให้ครอบคลุม และเพิ่มกำลังไฟ เพื่อลดปัญหาความไม่ ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
๓.น้ำประปา	การให้บริการน้ำประปายังไม่ ครอบคลุมทุกพื้นที่	พัฒนาระบบการให้บริการน้ำให้ครอบคลุมและมี ประสิทธิภาพและพัฒนาคุณภาพน้ำประปาให้เป็น น้ำประปาดื่มได้
๔.ระบบระบายน้ำ	ระบบระบายน้ำไม่สามารถ ระบายน้ำได้ทันในช่วงฤดูฝน เกิดปัญหาน้ำท่วมขังบริเวณที่ ลุ่มเป็นจุดรับน้ำ	ปรับปรุงระบบระบายน้ำและสร้างการมีส่วนร่วมใน การช่วยกันดูแลระบบระบายน้ำของคนในชุมชน
๕.แหล่งน้ำ	ประชาชนประสบปัญหาแหล่ง น้ำตื้นเขินและไม่เพียงพอต่อ การเกษตร	ขุดลอกแหล่งน้ำและสำรวจแหล่งน้ำในการเกษตรให้ เพียงพอต่อความต้องการ
๖.การบริหารงาน องค์การบริหารส่วน ตำบล	ประชาชนขาดความรู้ความ เข้าใจการบริหารงานองค์การ บริหารส่วนตำบล	สร้างกระบวนการมีส่วนร่วม และสร้างความรู้ความ เข้าใจแก่ประชาชนในงานขององค์การบริหารส่วน ตำบล
๗.การบริการ	บุคลากรขาดความกระตือรือร้น ในการปฏิบัติงานไม่เข้าใจใน บทบาทหน้าที่ การให้บริการ	พัฒนาและเสริมสร้างจิตสำนึก ของบุคลากรในการ ให้บริการแก่ประชาชนและผู้มารับบริการ และ พัฒนาการบริการเชิงรุกให้เข้าถึง ประชาชนได้อย่าง ทั่วถึง
๘.การจัดเก็บภาษี	การจัดเก็บภาษีไม่เป็นไปตาม เป้าหมายรายได้ขององค์การ บริหารส่วนตำบล	พัฒนาระบบการจัดเก็บรายได้ เพิ่มมาตรการและวาง แผนการจัดเก็บรายได้ให้เป็นไปตามเป้าหมาย
๙.สุขภาพ	ประชาชนขาดความรู้ความ เข้าใจการรักษาสุขภาพทำให้มี ปัญหา	-จัดกิจกรรมให้ประชาชนตระหนัก ถึงความสำคัญกับ การดูแลสุขภาพมีความรู้ความเข้าใจและลดความ เสี่ยงจากปัญหาด้านสุขภาพ -การบริโภคอาหาร ที่ปนเปื้อนและไม่ถูกสุขลักษณะ -ร้านจำหน่ายอาหาร ผู้ประกอบการ ประชาชน ใน เขตพื้นที่ -มีการสร้างจิตสำนึกในการประกอบอาหารที่ไม่ ปนเปื้อนและประกอบอาหารได้อย่างถูกสุขลักษณะ ผู้บริโภคได้บริโภคอาหารที่สะอาดไม่มีสารปนเปื้อนที่ เกิดอันตรายแก่ชีวิต

ปัญหา	ขอบข่าย/ปริมาณของปัญหา (สภาพปัญหา)	แนวโน้มในอนาคต
๑๐.การแพร่ระบาดของโรค	ประชาชนขาดความรู้ความเข้าใจในการป้องกันและควบคุมโรคทำให้เกิดการระบาดของโรคต่างๆ	การเกิดโรคระบาดลดลง ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจและให้ความสำคัญกับการควบคุมการแพร่ระบาดของโรคเพิ่มขึ้น
๑๑.การศึกษา	-พัฒนาบุคลากรด้านการศึกษาและสื่ออุปกรณ์ให้มีความทันสมัย รวมทั้งหลักสูตรที่ได้มาตรฐาน สามารถจัดการเรียนการสอนให้เด็กมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	จัดการศึกษาให้ครอบคลุมเพื่อเป็นแหล่งเรียนรู้ของชุมชน
๑๒.ประเพณีและวัฒนธรรม	การเสื่อมถอยของศีลธรรมทางศาสนาทำให้ไม่มีที่ยึดเหนี่ยวจิตใจ	ส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม ศาสนา และอนุรักษ์ประเพณีและวัฒนธรรมท้องถิ่นให้แก่เยาวชนรุ่นหลัง เสริมสร้างความเข้าใจและยอมรับการอยู่ร่วมกันของประชาชน ที่มีความหลากหลาย
๑๓.คุณธรรม จริยธรรม	ประชาชน บุคลากร ยังขาดการพัฒนาด้านคุณธรรม จริยธรรมเพิ่มขึ้น	สังคมต่างคนต่างขึ้น จำเป็นต้องส่งเสริมให้เกิดการตระหนักถึงความรับผิดชอบต่อสังคม และเสริมสร้างคุณธรรม
๑๔.กีฬาและนันทนาการ	ประชาชนขาดความรู้ในการออกกำลังกายที่ถูกต้อง สถานที่ออกกำลังกายไม่ครอบคลุมทุกพื้นที่	ส่งเสริมการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาที่ถูกต้อง พัฒนาสู่การเป็นกีฬามืออาชีพในอนาคต สร้างงาน สร้างรายได้ รวมทั้งจัดสถานที่ออกกำลังกายที่มีมาตรฐานอย่างทั่วถึงสร้างโรงเรียนกีฬาและนันทนาการ
๑๕.ความเข้มแข็งของชุมชนและสังคม	ชุมชนยังไม่เข้มแข็งไม่สามารถช่วยเหลือพึ่งตนเองได้ ต้องรอความช่วยเหลือจากภาครัฐ และสภาพสังคมยังมีความแตกต่างระหว่างคนที่ต่างวัฒนธรรม	สร้างความเข้าใจแก่ชุมชนในการ ตระหนักและให้ความสำคัญกับการร่วมดำเนินการโครงการช่วยเหลือจากภาครัฐเพื่อให้ชุมชนเกิดความเข้มแข็ง สามารถพึ่งพาตนเองได้ และดำเนินกิจกรรมที่จะสร้างความสมานฉันท์ให้เกิดขึ้นในชุมชน
๑๖.ผู้ด้อยโอกาส	ผู้ด้อยโอกาสยังได้รับการดูแลอย่างทั่วถึง	ผู้ด้อยโอกาสได้รับการดูแลอย่างทั่วถึง และได้รับโอกาสในการร่วมกิจกรรมต่างๆ เพื่อให้ได้ผ่อนคลาย
๑๗.เกษตร	ประชาชนยังมีความไม่เข้าใจเกี่ยวกับปุ๋ยอินทรีย์ลดการใช้สารเคมี	-ส่งเสริมด้านการเกษตรต่างๆ โดยใช้เกษตรอินทรีย์ แนวทางผสมผสาน ให้มีความเป็นอยู่อย่างเพียงพอ -พัฒนาการใช้ปุ๋ยอินทรีย์แทนสารเคมีและปรับปรุงดินให้เหมาะกับการเพาะปลูก

ปัญหา	ขอบข่าย/ปริมาณของปัญหา (สภาพปัญหา)	แนวโน้มในอนาคต
๑๘.เศรษฐกิจ	ประชาชนมีภาระค่าใช้จ่ายและหนี้สิน รายได้ไม่เพียงพอ งานลดน้อยลง	-ส่งเสริมให้มีการวางแผนการ ประกอบอาชีพและ แผนการใช้จ่ายเงิน จัดกิจกรรมกระตุ้นเศรษฐกิจ เพื่อให้ การค้าการลงทุนฟื้นตัว ส่งเสริมให้ประชาชน พัฒนาผลิตภัณฑ์เชิงสร้างสรรค์ -กลุ่มอาชีพ ประชาชนในเขตพื้นที่ -พัฒนาผลิตภัณฑ์ของกลุ่มอาชีพ มีความเข้มแข็ง ส่งเสริมการรวม กลุ่มโดยการให้ความรู้ การบริหาร จัดการและการจัดหาตลาด เพื่อรองรับผลิตภัณฑ์
๑๙.ขยะมูลฝอย	ปริมาณขยะมูลฝอยเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง	จัดระบบการกำจัดขยะที่มีประสิทธิภาพ และมี ระเบียบ ทั้งขยะธรรมดาและขยะติดเชื้อ สร้าง จิตสำนึกในการทิ้งขยะ และส่งเสริมคัดแยกขยะ รวมถึงส่งเสริมให้มีการลดปริมาณการใช้ถุงพลาสติก เพื่อรักษาสภาพแวดล้อม
๒๐.มลภาวะ	เกิดมลภาวะต่างๆ เช่น กลิ่นเหม็น น้ำเสีย ควันทoxic	จัดระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมให้มีประสิทธิภาพ มีการควบคุม การเก็บขนขยะให้เป็นประจำเพื่อลด การตกค้างสร้างมลพิษทางกลิ่น นอกจากนี้รณรงค์ให้ ประชาชนเกิดจิตสำนึกให้ดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม
๒๑.ยาเสพติด	การแพร่ระบาดของยาเสพติด ทั้งผู้ จำหน่าย เป็นปัญหาใหญ่ของกลุ่ม วัยรุ่นในปัจจุบัน	เพิ่มมาตรการดูแลและสร้างภูมิคุ้มกันทางสังคมให้แก่ เด็กและเยาวชนให้รู้เท่าทันถึงโทษและรูปแบบการ แพร่ระบาดซึ่งมีความหลากหลายมากขึ้น ทำให้ยาก แก่การควบคุมและการป้องกันปราบปราม และจัด กิจกรรมให้เด็กห่างไกลยาเสพติด
๒๒.สถานการณ์ ความไม่สงบ	ประชาชนขาดความปลอดภัยใน ชีวิตและทรัพย์สิน มีความเสี่ยงใน การดำรงชีวิต	เพิ่มมาตรการดูแลรักษาความปลอดภัย ลดการเกิด เหตุการณ์ ความไม่สงบ สร้างการมีส่วนร่วมของ ประชาชนในการดูแลรักษาความปลอดภัย รวมทั้งจัด กิจกรรมให้เกิดความสามัคคี
๒๓.การใช้ ประโยชน์ที่ดิน	สภาพการใช้ประโยชน์ที่ดินไม่เต็ม ศักยภาพเนื่องจากที่ดินบางส่วนยัง ไม่ได้รับการพัฒนา	มีการจัดสาธารณูปโภคและสาธารณูปการที่เหมาะสม และเพียงพอในพื้นที่ สามารถพัฒนาพื้นที่ให้มีความ เจริญและสามารถใช้ประโยชน์ได้เต็มศักยภาพ
๒๔.สภาพภูมิ ทัศน์	สภาพภูมิทัศน์บางพื้นที่ยังไม่เป็น ระเบียบและเสี่ยงเป็นแหล่งมั่วสุม	ปรับปรุงพื้นที่เสี่ยงและจัดระเบียบ ในชุมชนให้ เรียบร้อยเพื่อการดูแลรักษาความปลอดภัยทำได้ สะดวก และรวดเร็ว รวมทั้งปรับปรุงภูมิทัศน์ โดยรอบ เพิ่มพื้นที่สีเขียวในแก่ชุมชน

๓.๒ การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง การวิเคราะห์ศักยภาพการพัฒนา

องค์การบริหารส่วนตำบลเมืองคง ดำเนินการวิเคราะห์ศักยภาพการพัฒนา โดยใช้เทคนิค SWOT Analysis เพื่อพิจารณาถึงปัจจัยภายใน ได้แก่ จุดแข็ง (Strength) จุดอ่อน (Weakness) และปัจจัยภายนอก ได้แก่ โอกาส (Opportunity) และอุปสรรค (Threat) ซึ่งเป็นการประเมินสถานภาพของหน่วยงานในปัจจุบัน เพื่อเป็นประโยชน์ในการกำหนดการดำเนินงานอนาคตและการวิเคราะห์ศักยภาพการพัฒนา สรุปผลได้ดังนี้

❖ ปัจจัยภายใน

๑. จุดแข็ง (Strength)

- S๑ โครงสร้างและระบบงานขององค์กรมีประสิทธิภาพ
- S๒ ระบบการให้บริการมีคุณภาพ
- S๓ มีระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการที่มาตรฐานทั่วไปและเชื่อมโยงอย่างเป็นระบบ
- S๔ บุคลากรให้ความร่วมมือในการดำเนินงานเป็น อย่างดีมีการทำงานเป็นทีม
- S๕ มีวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือที่มีคุณภาพและเพียงพอ
- S๖ มีระบบการประเมินผลที่ดีเป็นเครื่องในการบริหารงาน
- S๗ เป็นองค์กรที่มีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับ
- S๘ มีการมอบอำนาจ กระจายอำนาจและการบริหารจัดการที่ดี
- S๙ ผู้บริหารมีวิสัยทัศน์ ความรู้ความสามารถและนโยบายที่ดี

๒. จุดอ่อน (Weakness)

- W๑ งบประมาณมีอยู่อย่างจำกัด
- W๒ ขาดแคลนบุคลากรบางประเภท เช่น วิศวกร สาธารณสุข
- W๓ บุคลากรบางส่วนยังไม่มีความรู้ความสามารถด้านเทคนิควิชาการใหม่ๆสำหรับการใช้ในการปฏิบัติงาน
- W๔ การจัดเก็บฐานข้อมูลต่างๆ ขององค์กรยังไม่เป็นระบบ
- W๕ เป็นหน่วยงานที่มีบุคลากรปานกลาง เกิดความยุ่งยากในการบริหารงาน

❖ ปัจจัยภายนอก

๓. โอกาส (Opportunity)

- O๑ ได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานภาครัฐ เอกชน ในการสนับสนุนด้านต่างๆ
- O๒ ไม่มีการแทรกแซงทางการเมือง
- O๓ มีภาษาถิ่นหลากหลายเป็นเอกลักษณ์
- O๔ นโยบายของรัฐบาลมีการส่งเสริมการพัฒนาท้องถิ่น
- O๕ ประชาชนให้ความสนใจและให้ความร่วมมือบริหารท้องถิ่น
- O๖ มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม
- O๗ มีเส้นทางคมนาคมที่เชื่อมต่อไปสู่หลายจังหวัด รองรับการค้าขายตัวทางเศรษฐกิจ

๔. อุปสรรค (Threat)

- T๑ ปัญหาค่าครองชีพสูง
- T๒ เศรษฐกิจตกต่ำ ส่งผลต่อการดำเนินโครงการ กิจกรรมต่างๆ
- T๓ สังคมเจริญขึ้น ประชาชนให้ความสำคัญกับวัตถุนิยมมากขึ้น
- T๔ ประชาชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม (ทำนา) หากหมดฤดูเก็บเกี่ยวประชาชนจะไม่มียานพาหนะให้ขาดรายได้
- T๕ การบังคับกฎหมายยังไม่เคร่งครัด
- T๖ เด็ก/เยาวชนบางส่วนมีพฤติกรรมที่ไม่ศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น
- T๗ กฎระเบียบต่างๆ ไม่เอื้อและส่งผลกระทบต่อการบริหารงานในภาพรวม
- T๘ ประชาชนบางส่วนมีค่านิยมที่ผิดในการดำเนินชีวิต เช่น การใช้โทรศัพท์ การเสี่ยงโชค
- T๙ ประชาชนประสบปัญหาภัยธรรมชาติ เช่น ภัยแล้ง อุทกภัย วาตภัย
- T๑๐ ปัญหาอาชญากรรมในพื้นที่